

TREBALL FINAL DE GRAU EN CIÈNCIES
POLÍTIQUES I DE L'ADMINISTRACIÓ

**LA LLEI 39/2015, SUPOSA UN VERDADER
IMPULS PER L'APLICACIÓ DE
L'ADMINISTRACIÓ ELECTRÒNICA?**

NÚRIA ARBUSSÀ BAÑOS

DNI: 41545915 A

GRAU EN CIÈNCIES POLÍTIQUES I DE L'ADMINISTRACIÓ

Tutora: Dra. Gemma Geis i Carreras

Professora agregada de Dret administratiu de la UdG

ÍNDEX

ABREVIATURES.....	4
INTRODUCCIÓ.....	5
CAPÍTOL 1. L'ADMINISTRACIÓ ELECTRÒNICA.....	9
1.1. Aproximació al concepte d'administració electrònica.....	9
1.2. L'impacta de l'administració electrònica en els serveis públics....	13
CAPÍTOL 2. EL MARC LEGAL DE L'ADMINISTRACIÓ ELECTRÒNICA.....	15
2.1. L'administració electrònica en l'àmbit comunitari.....	15
2.1.1. Marc normatiu comunitari - europeu de l'administració electrònica.....	16
2.1.2. Programes per l'impuls de l'administració electrònica.....	19
2.2. Normativa estatal.....	21
2.2.1 Llei 30/92, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú...21	
2.2.1.1. Objecte.....	22
2.2.1.2. Àmbit d'aplicació.....	23
2.2.1.3. Finalitats de la llei	25
2.2.2. Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics.....	26
2.2.2.1. Objecte.....	26
2.2.2.2. Àmbit d'aplicació.....	28
2.2.2.3. Finalitats de la llei.....	30
2.2.3. Evolució de la LRJPAC a la LAECSP	33
2.3. Normativa autonòmica.....	36
2.3.1. Llei 29/2010, de 3 d'agost, de l'ús dels mitjans electrònics al sector públic de Catalunya.....	38
2.3.1.1. Objecte.....	41
2.3.1.2. Àmbit d'aplicació.....	41
2.3.1.3. Finalitats de la llei.....	42
2.4. Normativa local.....	43

2.4.1. Ordenança reguladora de l'administració electrònica de
l'Ajuntament de Girona.....45

**CAPÍTOL 3. EL DESENVOLUPAMENT DE L'ADMINISTRACIÓ
ELECTRÒNICA EN LA LLEI 39/2015, DE 1 D'OCTUBRE, DEL
PROCEDIMENT ADMINISTRATIU COMÚ DE LES ADMINISTRACIONS
PÚBLIQUES.....48**

3.1. Consideracions generals.....48
3.2. Estructura i contingut.....50
3.3. Les novetats que introdueix aquesta llei.....55
3.4. Reflexió crítica sobre l'aplicació real a les novetats que introdueix
aquesta llei.....60

**CAPÍTOL 4. PROS I CONTRES DE L'ADMINISTRACIÓ ELECTRÒNICA, DES
D'UNA VESSANT POLITOLÒGICA.....63**

4.1. Aspectes que dificulten el desenvolupament de l'administració
electrònica.....63
4.2. Reptes per l'aplicació de l'administració electrònica de cares al futur.....67

CONCLUSIONS.....69

LEGISLACIÓ.....73

BIBLIOGRAFIA.....76

WEBGRAFIA.....78

ABREVIATURES

BOE	Butlletí Oficial de l'Estat
Ibíd.	Ibídem
LAECSP	Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics
LFE	Llei 59/2003, de 19 de desembre, de firma electrònica
LGT	Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributaria
LMESPC	Llei 29/2010, de 3 d'agost, de l'ús dels mitjans electrònics al sector públic de Catalunya
L.O.	Llei orgànica
LPAC	Llei 39/2015, de 1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques
LRBRL	Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local
LRJPAC	Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú
LRJSP	Llei 40/2015, de 1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic
Núm.	Número
Pàg.	Pàgina
R.D.	Reial Decret
Ss	Següents
TIC	Tecnologies de la informació i les comunicacions
TFG	Treball Final de Grau
UdG	Universitat de Girona

INTRODUCCIÓ

Els estudiants universitaris que estem cursant un grau, hem de realitzar un Treball final de Grau¹, que s'ha de dur a terme a l'últim any del curs i, en el cas de la Universitat de Girona², amb una càrrega acadèmica de 12 crèdits. Així ho estipula la normativa marc reguladora del TFG de la UdG, aprovada per acord de Consell de Govern de 26 de juliol de 2012³. On s'estableix, que per mitjà d'aquest treball els estudiants han de demostrar la comprensió d'algun tema estudiat al llarg de la carrera, i en concret els estudiants que estem cursant el grau en Ciències Polítiques i de l'Administració, hem de demostrar una capacitat crítica sobre el tema que estem analitzant.

Com estudiant de quart de Ciències Polítiques i de l'Administració de la Facultat de Dret de la UdG, analitzaré si l'administració electrònica és realment per als ciutadans una realitat, o és simplement un mite del segle XXI, i si la introducció de la nova Llei 39/2015 de 1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques⁴, suposarà l'impuls definitiu de l'administració electrònica.

Metodològicament, estructuraré formalment el treball en quatre capítols. En primer lloc, en el capítol 1 tractaré el concepte d'Administració electrònica, és a dir, exposaré una sèrie de reflexions entorn al concepte d'Administració electrònica; i en segon lloc veurem l'impacta que té aquesta en els serveis públics.

En el capítol 2 examinaré el marc legal en el que s'engloba l'Administració electrònica, per fer-ho possible, ho estructuraré en quatre apartats, que consistiran en primer lloc, en la normativa europea, en segon lloc en la normativa estatal on faré menció a les lleis següents: llei 30/1992, de 26 de

---

¹ D'ara endavant, TFG.

² D'ara endavant, UdG.

³ Normativa reguladora, aprovada per la Comissió de Govern en la sessió 4/2012, de 3 d'octubre de 2012, i modificada per la Comissió de Govern en la sessió 2/2013, de 7 de maig de 2013, per la Junta de Facultat en les sessions 1/2014, de 28 d'abril de 2014 i 1/2015, de 26 de gener de 2015.

⁴ Llei 39/2015, de 1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, BOE 236 § 10565 (2015). D'ara endavant, LPAC.

novembre⁵, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú; Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics⁶; després m'aturaré i analitzaré l'evolució d'aquestes dues lleis.

A continuació establiré la normativa autonòmica, i hem centraré en concret en el cas de Catalunya, degut a que és la comunitat autònoma en la que resideixo i també per el fet de ser una comunitat autònoma rellevant en el tema de l'administració electrònica, ja que disposa d'una norma de caràcter general, que és la Llei 29/2010, de 3 d'agost, de l'ús dels mitjans electrònics al sector públic de Catalunya⁷, en la que conté el règim jurídic de l'administració electrònica. I finalitzaré aquest capítol amb la normativa local, on analitzaré amb profunditat la normativa que hi ha entorn a la ciutat de Girona, ja que és la ciutat don soc i on visc actualment.

En el capítol 3, analitzaré el desenvolupament de l'administració electrònica en la Llei 39/2015, de 1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i per fer-ho, en primer lloc situaré aquesta nova llei en el marc en general, a continuació analitzaré la seva estructura i el seu contingut, així com també examinaré les novetats que introdueix respecte de la normativa anterior i finalment establiré una sèrie de reflexions entorn a l'aplicació d'aquesta llei en l'actualitat, és a dir, si tot els objectius que estableix en l'exposició de motius es poden fer efectius realment o no.

En darrer lloc, en el capítol 4 faré menció als pros i als contres de l'administració electrònica, des de una vessant politològica. Es a dir, veurem els aspectes que dificulten el desenvolupament de l'aplicació de l'administració electrònica en l'actualitat; així com també, exposaré els reptes que hi han per l'aplicació de l'administració electrònica de cares al futur.

---

⁵ Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les administracions públiques i del Procediment Administratiu Comú, BOE 285 § 26318 (1992). D'ara endavant, LRJPAC.

⁶ Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als Serveis Públics, BOE 105 § 12352 (2007). D'ara endavant, LAECSP.

⁷ Llei 29/2010, de 3 d'agost, de l'ús dels mitjans electrònics al sector públic de Catalunya, BOE 217 § 13843 (2010).

Per dur a terme aquest treball, les fonts jurídiques que consultaré seran manuals de Dret administratiu, especialitzats en l'administració electrònica, com també revistes electròniques especialitzades amb dret administratiu i en concret amb els mitjans electrònics, i per últim també utilitzaré pàgines web. Entre d'altres autors citaré, Eduardo Gamero Casado; Julián Valero Torrijos; Carlos Barriuso Ruiz; Isaac Martín Delgado; i Miguel Ángel Davara Rodríguez. Pel que fa a les revistes electròniques especialitzades, citaré la "*Revista Catalana de Dret Públic*" i la "*Revista Democracia i Gobierno Local*", on a través d'aquestes podem veure l'opinió d'especialistes envers a aquest tema, en l'actualitat. En relació amb les pàgines web, mencionaré, "*Especial Ley de procedimiento administrativo*", de Víctor Almonacid; "*La administració electrònica per als serveis públics europeus del futur*", de Erkki Liikanen, entre d'altres.

L'objectiu del treball és fer una recerca entorn a la normativa que existeix sobre l'administració electrònica, així com també analitzar l'aplicació d'aquesta en l'actualitat, és a dir, si es possible arribar a tots els objectius que planteja la introducció de la nova llei, i que per tant seria una llei innovadora i que té en compte l'estat actual de l'administració, o en canvi es tracta d'una llei "vaga" que no té en compte el marc global en que es troba l'administració a dia d'avui i que per un altre costat no introdueix grans novetats respecte de la normativa anterior.

M'interessa analitzar l'administració electrònica, ja que considero que aquesta origina una nova manera de portar a terme els serveis públics, com també té un impacte important en la relació administració – ciutadà, fent-la més propera. A més, és un tema d'actualitat en la nostra societat, ja que el desenvolupament tecnològic és essencial en un món on cada dia sorgeixen nous canals de comunicació que posen a l'abast una gran quantitat d'informació, ja sigui econòmica, social, política o tecnològica. Expressions com "informàtica" o "telemàtica" són cada vegada més utilitzades en el llenguatge comú, i és que les noves tecnologies s'han constituït com un element clau en les societats modernes, on la ciutadania necessita manejar grans volums d'informació a través de les xarxes de comunicacions, principalment Internet.

Aquestes transformacions estan provocant que el Dret administratiu, avui en dia, estigui experimentant canvis importants (provocats per la introducció de les noves tecnologies i per la societat de la informació), que comporten la implantació d'una sèrie de mesures i accions, a l'administració pública, per adaptar la seva organització, i les seves actuacions, a les noves tecnologies.

En definitiva, s'està modificant la concepció clàssica de l'administració pública, on el paper era el motor clau pel que funcionava l'administració pública, per altres mètodes tecnològics, com són els documents administratius electrònics⁸, que aquets hauran de complir amb uns determinats requisits per la seva validesa, com són, que s'estableixin amb un determinat format i que disposin de dades d'identificació que permetin la seva individualització.

---

⁸ La Llei 59/2003, de 19 de desembre, de firma electrònica, BOE 304 § 23399 (2003), assenyala en el seu article 3.5, que es considera document electrònic la informació de qualsevol naturalesa en forma electrònica, arxivada en suport electrònic i susceptibles d'identificació i tractament diferenciat.

CAPÍTOL 1. L'ADMINISTRACIÓ ELECTRÒNICA

1.1. Aproximació al concepte de administració electrònica

Ja en els anys 80 es va començar a parlar sobre administració electrònica⁹, però sobretot aquest concepte agafa més força quan es comença a incrementar entre els ciutadans l'ús de mitjans electrònics és a dir, l'ús d'ordinadors o de terminals telemàtiques.

L'auge però, de l'administració electrònica va començar realment amb l'aparició d'un nou fenomen que va tenir i ha tingut una gran repercussió mundial, Internet. Albert Arnold Gore Jr, llavors vicepresident dels Estats Units l'any 1992, va emprendre una reforma de l'Administració pública nord-americana a través del "e-Government"¹⁰, això és, mitjançant la introducció de les noves tecnologies informàtiques en el sistema de govern i en el desenvolupament de les polítiques públiques¹¹.

Aquesta reforma desenvolupada als Estats Units, que es basava en introduir l'ús de les noves tecnologies en el Govern i en l'Administració es va estendre a altres països, però amb més intensitat en els països que formen part de la Unió Europea. Així, per exemple, a Suècia es va introduir el denominat "Government eLink", que consisteix en la prestació d'un conjunt de serveis públics per les diferents agències governamentals a través de mitjans telemàtics. De la mateixa manera, al Regne Unit, van començar a realitzar-se diferents proves experimentals per a la introducció de l'anomenada "Government Gateway" o finestra única, que permetria als ciutadans accedir a molts serveis públics en línia a través d'un punt d'entrada únic protegit¹².

⁹ BARRIUSO, C. (2007). Entorno legal de la administración electrónica, las notificaciones y los registros telemáticos: *Concepto de administración electrónica; "planes"*, pàg. 23.

¹⁰ Segons el Butlletí Terminològic número 45 de la Unió Europea, de 12 de setembre de 2002, les expressions e-Administració o Administració electrònica són equivalents en anglès, a les expressions "eGovernment o Government on line", aquestes no fan referència al govern (...), sinó a la Administració. Per tant, són errònies les traduccions "eGovern", Govern electrònic o Govern en línia. Sobre això, vegeu també Gutiérrez, M. (2007). El derecho administrativo ante la era de la información: Una mirada alrededor. *La ley de Administración Electrónica: Comentario sistemático a la ley 11/2007, de 22 de junio, de Acceso Electrónico de los Ciudadanos a los Servicios Públicos.*, pàg. 89 ss.

¹¹ GUILLÉN, J. (2010). *La administración electrónica: ¿Mito o realidad para los ciudadanos del siglo XXI?* Recuperat de <https://web.aoc.cat/wp-content/uploads/2014/09/administracion-electronica-mito-ficcion-siglo-xxi.pdf>

¹² *Ibíd.*, pàg. 21.

Actualment, parlar sobre administració pública és parlar necessàriament d'administració electrònica¹³. Aquesta doncs comporta que les relacions entre les administracions públiques amb els ciutadans, empreses o organismes, adquireixin una nova dimensió digital¹⁴.

Podem trobar diverses definicions formals, sobre el concepte d'administració electrònica, però totes elles giren entorn a la modernització dels procediments administratius i en la millora dels seus serveis, a través de les noves tecnologies de la informació i les comunicacions¹⁵.

Així doncs veurem diferents definicions, entorn al concepte d'administració electrònica, és a dir que s'entén per administració electrònica:

- Comissió Europea de la UE¹⁶: "L'administració electrònica és l'ús de les TIC a l'Administració pública, combinat amb canvis organitzatius i noves aptituds, a fi de millorar els serveis públics i els processos democràtics i reforçar el suport a les polítiques públiques".
- Domingo Laborda¹⁷: "És l'ús de les TIC combinades amb certs canvis organitzatius i noves capacitats dels empleats públics, perquè millorin l'eficàcia, la productivitat, l'agilitat i la comoditat en la prestació de serveis als ciutadans".
- També és defineix com: "L'ús de les tecnologies de la informació i les comunicacions en les administracions públiques, combinat amb altres canvis organitzatius i noves aptituds, amb el fi de millorar els serveis públics i els processos democràtics i reforçar el recolzament a les polítiques públiques"¹⁸.

---

¹³ MARTÍN, I. (2009). Administracion electrónica y procedimiento administrativo: Planteamiento. *Las notificaciones electrónicas en el procedimiento administrativo*, pàg. 15-24.

¹⁴ BARRIUSO, C. (2007). Entorno legal de la administración electrónica, las notificaciones y los registros telemáticos: Concepto de administración electrónica; "Planes". *Administracion electrónica*, pàg. 25.

¹⁵ D'ara endavant, TIC.

¹⁶ El paper de l'administració electrònica en Europa, es defineix en la Comunicació de la Comissió de les Comunitats Europees COM (2003) 567 final, de 26.09.2003.

¹⁷ Domingo Laborda, antic director general de Modernització Administrativa del MAP des de 2004 a 2006, i en la Actualment, Director de l'Observatori de les Telecomunicacions i de la Societat de la Informació.

¹⁸ MARTÍN, I. (2009). Administracion electrónica y procedimiento administrativo: Planteamiento. *Las notificaciones electrónicas en el procedimiento administrativo*. pàg. 15-24.

El concepte pròpiament dit “administració electrònica”, inclou un conjunt de mesures que tenen com a finalitat la introducció de les noves tecnologies en l'aparell burocràtic de l'Estat, amb la missió de simplificar-lo, aproximar-lo a la ciutadania, així com també suposa un augment de la transparència¹⁹.

La incorporació de les noves tecnologies per part de les Administracions públiques no és sinó una conseqüència del principi constitucional d'eficàcia (article 103.1 de la Constitució Espanyola) i una puntualització d'aquesta exigència constitucional en els procediments administratius, és que aquets es tramitin amb rapidesa²⁰.

Per tant, l'administració electrònica no és més que un factor que ha de contribuir, ha de fer possible que hi hagi una administració millor i més eficaç²¹; ha de servir per millorar l'elaboració i l'aplicació de les polítiques públiques, així com també a contribuir a que el sector públic pugui fer front al complex problema de prestar més i millors serveis públics amb menys recursos²².

En definitiva, l'administració electrònica no comporta que es formi una nova categoria d'administració pública, sinó que implica que s'introdueixen nous mecanismes, com són les noves tecnologies per tal de configurar i obtenir una administració més eficaç, eficient i més propera als ciutadans, oferint-los serveis públics de qualitat i de forma multicanal²³. Així com també millorar l'aplicació de les polítiques públiques, per tal de que el sector públic pugui prestar més i millors serveis amb menys recursos.

---

¹⁹ GUILLÉN, J. (2010). La administración electrónica: ¿Mito o realidad para los ciudadanos del siglo XXI? Recuperat de <https://web.aoc.cat/wp-content/uploads/2014/09/administracion-electronica-mito-ficcion-siglo-xxi.pdf>

²⁰ ARAGUÀS, I (2012). La regulació de l'Administració Electrònica i els seus principis rector. *Revista Catalana de Dret públic*, 45, 215- 237. Recuperat de <http://revistes.eapc.gencat.cat/index.php/rcdp/article/view/108/n45-araguas-es.pdf>

²¹ Entesa l'eficàcia com el grau en que s'aconsegueixen els objectius proposats, per mesurar-la hem de determinar el nombre o quina és la intensitat de l'eficàcia, per dir si és o no eficaç. L'eficàcia és la consecució dels objectius proposats, per tant, hi haurà eficàcia si s'han aconseguit els objectius. Sobre això, vegeu SÁNCHEZ, F (2005). Las nuevas tecnologías de la información y la comunicación en la administración pública como paradigma de un Servicio público eficaz y eficiente prestado a los ciudadanos: La eficacia y la eficiencia como justificación de las nuevas tecnologías administrativas. *Administraciones públicas y nuevas tecnologías*, pàg. 35-39.

²² BARRIUSO, C. (2007). Entorno legal de la administración electrónica, las notificaciones y los registros telemáticos: Concepto de administración electrónica; “Planes”. *Administracion electronica* , p.23- 28.

²³ MARTÍN, I. (2009). Administración electrónica y procedimiento administrativo: Planteamiento. *Las notificaciones electrónicas en el procedimiento administrativo*, pàg. 15-24.

A l'Estat Espanyol, la implantació de l'administració electrònica, és evident, ja que només hem de fer un recorregut per tota la legislació entorn a aquesta; Llei 30/92²⁴; Llei Orgànica 15/99²⁵; Real Decret 209/2003²⁶; Llei 11/2007²⁷, etc.

Així doncs, el desenvolupament de l'Administració Electrònica de cares a un futur es troba en el Pla Connecta i Pla Avança ²⁸, amb cinc àrees d'actuació principals: Certifica²⁹; eDNI³⁰; Ciudadano.es³¹; Simplifica³²; i Map.es³³³⁴. El projecte "Certifica", s'encamina al intercanvi de dades entre les Administracions Públiques i el ciutadà, on els certificats en paper, seran utilitzats per certificats realitzats per Internet, sense perdre la seva validesa jurídica.

El certificat digital del DNI electrònic, no ha de ser vist únicament com un mitjà prestador de serveis en línia, sinó com un impuls a que hi hagi un intercanvi de dades entre administracions, o també com un mitjà per afavorir la millora de les relacions entre administració- ciutadans. L' utilització del DNI electrònic, serveix per identificar a l'usuari quan aquest utilitzi mitjans electrònics per posar-se en contacte amb les administracions públiques.

---

²⁴ Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, BOE 285 § 26318 (1992).

²⁵ Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, BOE 298 § 23750 (1999). D'ara endavant, L.O.

²⁶ Real Decret 209/2003, de 21 de febrer, per el que es regulen els registres i les notificacions telemàtiques, així com la utilització de medis telemàtics per la substitució de l'aportació de certificats per els ciutadans, BOE 51 § 4151 (2003). D'ara endavant, R.D.

²⁷ Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als Serveis Públics, BOE 105 § 12352 (2007).

²⁸ El pla connecta i el pla avança dirigeixen les seves actuacions a modernitzar l'administració pública, amb l'objectiu de millorar els serveis públics i fer possible la implantació de les noves tecnologies de la informació. Ja que mitjançant aquestes, es pot millorar la qualitat, la agilitat i el rendiment dels serveis als ciutadans. Així com també augmentar l'eficiència en l'ús dels recursos públics, reduir costos, afavorir la integració interdepartamental i simplificar els processos administratius.

²⁹ El projecte certifica, va encaminat, a fomentar l'intercanvi electrònic de dades, entès com l'únic camí per promoure una administració oberta, transparent i en xarxa, mitjançant l'ús intensiu de les TIC.

³⁰ El DNI electrònic, fa referència a la funcionalitat de l'assignatura electrònica i a la identificació digital.

³¹ Ciudadano.es, és un projecte que consisteix en crear un nou conjunt d'espais per al ciutadà, per tal que aquest pugui accedir a tots els departaments de l'administració, a obtenir informació hi ha realitzar consultes i tràmits administratius d'una manera molt més ràpida sense tenir que desplaçar-se.

³² Simplifica, està basada en la integració de procediments per la simplificació administrativa, com a solució per a l'eliminació de barreres i càrregues burocràtiques i per obtenir una gestió pública racional i eficient.

³³ Map.es, està encaminat a la comunicació mitjançant l'administració electrònica entre les administracions públiques i el ciutadà.

³⁴ BARRIUSO, C. (2007). Entorno legal de la administración electrónica, las notificaciones y los registros telemáticos: Concepto de administración electrónica; "Planes". *Administracion electrónica*, pàg. 27- 28.

En síntesi, són un conjunt de projectes que van dirigits a la modernització de les administracions públiques i en conseqüència fomenten la implantació i la necessària implantació dels mitjans electrònics ja que ens trobem davant d'una societat amb un alt ús de tecnologies en la seva vida diària³⁵.

1.2. L'impacta de l'administració electrònica en els serveis públics

L'Administració electrònica aporta una nova manera d'entendre les administracions públiques, dotant-les d'una major eficàcia i eficiència, per tal d'augmentar la productivitat del sector públic. Tot i que s'ha de fer èmfasis al fet que orientar a l'usuari és un element clau per al progrés i el bon funcionament de l'administració electrònica, ja que serà aquest qui faci ús dels mitjans informàtics per comunicar-se amb les administracions públiques³⁶.

Per el que a les administracions, aquesta pot ajudar a que hi hagin intercanvis d'informació entre el govern central i els governs locals, sempre i quan s'asseguri la compatibilitat de compartir informació ciutadana i a l'hora garantir la privacitat d'aquesta³⁷.

Com no podia ser d'una altre manera, l'administració electrònica proporciona una reforma administrativa, ja que les administracions s'han de modernitzar degut a les noves demandes socials i a la globalització que estem patint actualment. Es per això, que les TIC contribueixen doncs a fer possible aquesta reforma administrativa, ja que milloren la transparència i també perquè creen una administració més oberta envers als ciutadans, ja que les TIC faciliten la participació ciutadana en els assumptes públics.

---

³⁵ Entesa per "Societat de la informació", una societat que es caracteritza per un alt nivell i intensitat de massa d'informació a la qual tenen accés quotidià la majoria dels ciutadans, tant en el seu lloc de treball com en la seva llar; així com per l'ús intensiu de les tecnologies de la informació: ordinadors, xarxes, programes, etc. La societat de la informació es converteix, així, en l'eix de l'activitat social, política i econòmica, on les administracions públiques, actuen com impulsores fonamentals del seu desenvolupament.

³⁶ PIÑAR, J.L (2011). Administración electrónica i proteccion de datos personales. Recuperat de file:///F:/04-PJL.pdf

³⁷ EMILIO, J (2013). E- Government o administración electrónica: su implantación en la administración del estado. Recuperat de <http://eprints.ucm.es/20973/1/T34418.pdf>

En termes generals, tal i com esmenta MILLÁN³⁸, l'administració electrònica ha augmentat espectacularment des de l'any 2000. En la majoria dels països els avenços més ràpids es van produir durant els primers anys en què es van posar en marxa programes específics. Podríem establir que l'administració electrònica esta liderada per països com Canadà, Singapur i Estats Units.

En quan a dades específiques sobre l'administració electrònica, relatives a l'oferta de procediments i serveis de l'Administració General de l'Estat, aquestes es troben recollides en el Sistema d'Informació Administrativa³⁹. On es pot comprovar que a l'any 2013, es van trobar disponibles un total de 2.900 serveis de l'administració general de l'estat, dels quals 193 eren de caràcter intern de l'administració i 2.798 eren serveis relatius a les necessitats i interessos per als ciutadans.

Envers a les tramitacions ciutadanes, s'han registrat a l'administració general de l'estat un volum de 465.349.764 a l'any 2012, de les quals s'han iniciat de forma electrònica 345.595.767, el que suposa gairebé un 75% respecte del total⁴⁰.

Per lo que fa a les comunitats autònomes l'estudi "eEspanya"⁴¹, estableix que l'ús de l'administració electrònica en les Comunitats Autònomes és molt heterogeni, tot i que podem establir, que les comunitats on l'administració electrònica esta més arrelada són: Madrid, Navarra, País Basc i Catalunya. On es comprova que el percentatge mitjà de disponibilitat online dels serveis públics és del 54%, mentre que els serveis orientats a ciutadans ocupen el 55%. I respecte dels serveis orientats a les empreses són del 48%.

---

³⁸ MILLÁN, R.J (2008). Estado de la e-Administración en España. Recuperat de <http://www.ramonmillan.com/tutoriales/administracionelectronica.php#beneficiosticadministracion>

³⁹ Té recolzament legal en l'article 42.4 de la LRJPAC; també en la disposició final tercera de la LAECSP; i en la disposició addicional sisena del Reial Decret Llei 8/2011, de 1 de juliol, que preveuen l'obligació de publicar i mantenir actualitzades les relacions de procediments i donar la informació referida a l'administració electrònica.

⁴⁰ MINISTERIO DE HACIENDA Y ADMINISTRACIONES PÚBLICAS (2013). Informe presentado al consejo de ministros de 10 de enero de 2014, sobre el grado de avance de la implatación de la administracion electrónica en la Administración General del Estado. Recuperat de file:///Informe_sobre_grado_avance_administracionelectronica_en_AGE_junio_2013.pdf

⁴¹ Eespaña (2014). *Informe anual sobre el desarrollo de la Sociedad de la Información en España*, de la Fundación Orange. Recuperat de https://www.proyectosfundacionorange.es/docs/eE2014/Informe_eE2014.pdf

A mode de conclusió, Espanya compta amb serveis d'administració electrònica molt avançats dins de la Unió Europea (com ara la introducció del eDNI o la presentació digital de les declaracions de diversos impostos). No obstant això, la majoria dels serveis són prestats per l'Administració General de l'Estat, fet que comporta que a nivell local, sobretot en els casos dels ajuntaments, en termes d'administració electrònica és trobin lluny del nivell aconseguit per l'Administració General de l'Estat⁴². Tot i que, com hem vist anteriorment hi hagi un seguit de "plans" com el "Pla avança", que perfila un nou escenari en el qual l'Estat busca que s'implementi millor l'administració electrònica a tots els nivells.

CAPÍTOL 2. EL MARC LEGAL DE L'ADMINISTRACIÓ ELECTRÒNICA

2.1. L' administració electrònica en l'àmbit comunitari

Els projectes de la Unió Europea en matèria d'administració electrònica van dirigits majoritàriament en la cooperació intergovernamental o bé es concreten en accions executives i de foment⁴³.

Des de les instàncies comunitàries no es pot imposar un model específic d'administració electrònica, ja que el principi d'autonomia institucional i procedimental obliga a respectar l'organització territorial interna i el funcionament propi dels estats membres⁴⁴.

No obstant, les actuacions desenvolupades des de la Unió Europea venen sent cada vegada més determinants en la configuració de la Administració electrònica. I això és així perquè la Unió Europea creu en la necessitat d'una Administració adaptada a les noves tecnologies de la informació, i així ho ha demostrat impulsant diferents iniciatives polítiques i propostes legislatives, com veurem a continuació.

⁴² MILLÁN, R.J (2008). Estado de la e-Administración en *España*. Recuperat de <http://www.ramonmillan.com/tutoriales/administracionelectronica.php#beneficiosticadministracion>

⁴³ GAMERO, E., MARTÍNEZ, R. (2009). El derecho administrativo ante la era de la información: Una mirada alrededor. *La Ley de Administración Electrónica: Comentario sistemático a la Ley 11/2007, de 22 de junio, de Acceso Electrónico de los Ciudadanos a los Servicios Públicos*, pàg.35-36.

⁴⁴ VIDA. J. *La Administración electrónica en la Unión Europea*. Recuperat de http://repositorio.gobiernolocal.es/xmlui/bitstream/handle/10873/966/claves12_05_vida.pdf?sequence=1

Actualment, les intervencions de la Unió Europea en relació amb l'administració electrònica, per el que fa a les iniciatives polítiques destaca de manera especial l'anomenada "Agenda Digital Europea" (2010- 2020), adoptada per la Comissió Europea el 2010 i objecte d'atent seguiment i aplicació en les altres polítiques europees⁴⁵.

Per altra banda, pel que fa a la legislació europea, destaca, la Directiva de Serveis⁴⁶. Aquesta ha estat una de les tasques més ambicioses des que es va aprovar en 2006, i a més a més, a sigut objecte de transposició en tots els Estats membres⁴⁷.

2.1.1. Marc normatiu comunitari - europeu de l'administració electrònica

L'impuls de l'Administració electrònica, pel que fa a l'àmbit europeu no s'ha limitat a programes o plans d'acció política, sinó que s'han introduït mesures específiques. No obstant, aquestes no han sigut mesures unitàries, fet que a provocat que els actes jurídics comunitaris siguin en certa mesura dispersos. Tot i que algunes directives han inclòs regulacions referents a les TIC, les seves determinacions són generals i no específiques en termes d'administració electrònica⁴⁸.

Entre els nombrosos instruments normatius de la Unió, en els que es fa referència a la utilització de medis electrònics per articular les polítiques sectorials, es troben els següents:

---

⁴⁵ Comisión Europea (2010). Una Agenda Digital para Europa, pàg. 5-7.

⁴⁶ Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa a los serveis en el mercat interior (DOUE núm. L 376, de 27 de desembre de 2006).

⁴⁷ ORDÓÑEZ, D. (2012). *La administración electrónica en el contexto de la Unión Europea: programación, legislación y financiación*. Recuperat de http://repositorio.gobiernolocal.es/xmlui/bitstream/handle/10873/1393/7_Ordo%C3%B1ez_Solis_Administracion_p23_39.pdf?sequence=1

⁴⁸ ARAGUÀS, I (2012). La regulació de l'Administració Electrònica i els seus principis rectoris. *Revista Catalana de Dret públic*, 45, 215-237. Recuperat de <http://revistes.eapc.gencat.cat/index.php/rcdp/article/view/108/n45-araguas-es.pdf>

- La Directiva 95/46/CE, referent a garantir el respecte al dret fonamental a la intimitat reconegut per tots els Estat membres a nivell europeu⁴⁹. Aquesta directiva constitueix així una de les bases d'una administració electrònica a nivell europeu que ha de ser respectuosa amb els drets dels ciutadans.
- Directiva 2000/31/CE referent a la prestació de certs serveis de la societat de la informació i el comerç electrònic⁵⁰.
- Directiva 1999/93/CE sobre la firma electrònica⁵¹. Aquesta directiva, indica les directrius perquè els mitjans electrònics d'identificació responguin a uns mateixos criteris, i a la mateixa vegada comporta a que es porti a terme una administració electrònica coherent.
- Directives 2002, sobre comunicacions electròniques⁵².
- Directiva 2003/ 98/ CE que fa referència a la reutilització de la informació del sector públic⁵³. La finalitat d'aquesta directiva és explotar el potencial d'informació del sector públic i superar les barreres d'un mercat europeu fragmentat, establint uns criteris homogenis i sense discriminació per el tractament de la informació susceptible de ser reutilitzada per persones físiques o jurídiques.

---

⁴⁹ Directiva 95/46 / CE del Parlament Europeu i del Consell, de 24 d'octubre de 1995, relativa a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals, hi ha la lliure circulació d'aquestes dades (DOUE, núm. L 281, de 23 de novembre de 1995).

⁵⁰ Directiva 2000/31/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2000, relativa a determinats aspectes jurídics dels serveis de la societat de la informació, en particular el comerç electrònic en el mercat interior (DOUE, núm. L 178, de 17 de juliol de 2000).

⁵¹ Directiva 1999/93/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de desembre de 1999, per la qual s'estableix un marc comú per a la firma electrònica (DOUE, núm. L 13, de 19 de gener de 2000).

⁵² Directives de 2002 relatives a les xarxes i als serveis de comunicacions electròniques: Directiva 2002/19/CE del Parlamento Europeu i del Consell, de 7 de març de 2002, relativa al accés a las xarxes de comunicacions electròniques i recursos associats, i a la seva interconnexió (Directiva d' accés); Directiva 2002/21/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de març de 2002, relativa a un marc regulador comú de les xarxes i els serveis de comunicacions electròniques; Directiva 2002/20/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de març de 2002, relativa a l'autorització de xarxes i serveis de comunicacions electròniques (Directiva d'autorització); Directiva 2002/22 / CE del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de març de 2002, relativa al servei universal i els drets dels usuaris en relació amb les xarxes i els serveis de comunicacions electròniques (Directiva servei universal); Directiva 2002/58 / CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de juliol de 2002, relativa al tractament de les dades personals hi ha la protecció de la intimitat en el sector de les comunicacions electròniques (Directiva sobre la privacitat i les comunicacions electròniques). (DOUE, núm. L 108 de 24 de abril de 2002).

⁵³ Directiva 2003/98/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de novembre de 2003, relativa a la reutilització de la informació del sector públic, que afecta a la informació disponible en documents i suports electrònics. (DOUE, núm. L 345, de 31 de desembre de 2003).

- Directives 2004/17⁵⁴ i 2004/18⁵⁵ sobre contractes al sector públic. Aquestes directives incorporen en l'àmbit de la contractació pública els mitjans electrònics. Tot i que, no imposin la incorporació d'aquests mitjans als estats membres, constitueix un important avenç en la Administració electrònica.
- Directiva 2006/123/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 28 de desembre de 2006, relativa als serveis en el mercat interior⁵⁶ (esmentada anteriorment). Aquesta directiva, constitueix un important referent per la LAECSP i entre d'altres determinacions contempla una sèrie de mesures dirigides a la "simplificació administrativa". Es tracta doncs, d'una norma essencial, ja que té un caràcter imperatiu, per el que fa als estats membres⁵⁷, i obliga a que totes les administracions públiques ofereixin la tramitació electrònica dels procediments d'autorització d'activitats de serveis (article 6 de la pròpia directiva); això vol dir, incorporar l'administració electrònica tant en la seva organització com en la seva activitat.

En definitiva, un cop repassada la normativa comunitària que hi ha en relació a l'administració electrònica, podem establir que la més determinant és la Directiva 2006/123/CE, de 28 de desembre, relativa a los serveis en el mercat interior. Tot i que es tracti d'una norma de naturalesa sectorial, constitueix "la carta de naturalesa de l'Administració electrònica a nivell comunitari". Ja que aquesta directiva preveu l'obligació, de que les administracions públiques dels estats membres (independentment del seu nivell territorial i de les seves

---

⁵⁴ Directiva 2004/17/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 31 de març de 2004, sobre la coordinació dels procediments d'adjudicació de contractes en els sectors de l'aigua, de l'energia, dels transports i dels serveis postals. (DOUE, núm. L 134, de 30 de abril de 2004).

⁵⁵ Directiva 2004/18/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 31 de març de 2004, sobre coordinació dels procediments d'adjudicació dels contractes públics d'obres, de subministrament i de serveis. (DOUE, núm. L 134, de 30 de abril de 2004).

⁵⁶ També coneguda com la Directiva *Bolkenstein*.

⁵⁷ Capítol II, article 8 de la Directiva 2006/123/CE, del Parlamento Europeo y del Consejo, de 12 de diciembre de 2006, relativa a los servicios en el mercado interior en el qual s'estableix: "*Los Estados miembros harán lo necesario para que todos los procedimientos y trámites relativos al acceso a una actividad de servicios y a su ejercicio se puedan realizar fácilmente, a distancia y por vía electrónica, a través de la ventanilla única de que se trate y ante las autoridades competentes*".

particularitats organitzatives) es relacionin per medis electrònics amb els ciutadans⁵⁸.

2.1.2. Programes per l'impuls de l'administració electrònica a nivell europeu

La Unió Europea va promovent actuacions per l'impuls de la administració electrònica, tant en la organització administrativa de la Comunitat Europea com en els Estats membres, que s'han analitzat i ordenat en el document de la Comissió denominat "Agenda Digital Europea"⁵⁹.

No obstant, la planificació adoptada en l'any 2010, ha estat precedida per varies estratègies prèvies, dignes de menció com són: el pla eEurope 2002: *Impacto y prioridades*⁶⁰, *El papel de la administración electrónica en el futuro de Europa de 2003*⁶¹ o el *Pla d'acció eEurope de 2005: Una Sociedad de la Información para todos*⁶², (aquest pla constitueix el punt de referència per el que fa al compromís d'avançar en la societat de la informació en l'àmbit europeu), que s'inscriu en el marc de la estratègia de Lisboa, encaminada a convertir a la Unió Europea en la economia basada en el coneixement més dinàmic i competitiu del món en l'any 2010. Entre les mesures polítiques que comprèn el pla s'inclou la dotació de "uns serveis públics en línia moderns"⁶³.

Pel que fa als instruments, es basa en l'intercanvi de bones pràctiques, les iniciatives del sector privat i dels estats membres en tots els nivells, i el millor aprofitament dels recursos i programes disponibles en l'àmbit de la Unió Europea. Aquest pla va formular objectius específics per a: connexions de

⁵⁸ VIDA. J. La Administración electrónica en la Unión Europea. Recuperat de http://repositorio.gobiernolocal.es/xmlui/bitstream/handle/10873/966/claves12_05_vida.pdf?sequence=1

⁵⁹ *Ibíd.*, pàg.25-26.

⁶⁰ Comunicació de la Comissió al Consell i al Parlament Europeu (2001), presentat i aprovat per el Consell Europeu d'Estocolm de 23 i 24 de març de l'any 2001 (no publicat en el *Diari Oficial*). Aquest pla es va veure complementat per la iniciativa eEurope+, un programa de cooperació intergovernamental desenvolupat per els països que llavors eren candidats a ingressar a la Unió Europea, amb la finalitat de coordinar les seves accions en aquesta matèria amb les iniciatives comunitàries i presentat per aquets països a la Cimera europea celebrada en Goteborg el 16 de juny de 2001.

⁶¹ Comisión Europea, *El papel de la administración electrónica en el futuro de Europa*, pàg. 3.

⁶² Comunicació de la Comissió al Consell, al Parlament Europeu, al Comité Económico i Social i al Comité de les Regions (2002); És un pla d'acció presentat al Consell Europeu de Sevilla a l'any 2002, que va ser aprovat per el Consell, i no ha sigut publicat en el *Diari Oficial*.

⁶³ GAMERO, E., MARTÍNEZ, R. (2009). El derecho administrativo ante la era de la información: Una mirada alrededor. *La Ley de Administración Electrónica: Comentario sistemático a la Ley 11/2007, de 22 de junio, de Acceso Electrónico de los Ciudadanos a los Servicios Públicos*, pàg.36-38.

banda ampla per a les administracions públiques, marcs d'interoperabilitat per als serveis paneuropeus, serveis públics interactius, proveïment públic electrònic, punts públics d'accés a Internet i serveis electrònics de cultura i turisme⁶⁴.

Els plans “eEurope” van tenir la seva continuació amb el pla d'acció i2010: “pla d'acció sobre l'Administració electrònica: accelerar l'Administració electrònica a Europa en benefici de tots”⁶⁵. L'objecte del Pla era accelerar l'obtenció de resultats tangibles per a ciutadans i empreses en l'aplicació de l'Administració electrònica, garantint la interoperabilitat que evités la fragmentació nacional i que permetés arribar a una Administració electrònica a nivell de la UE⁶⁶, així com també era d'objecte en consonància amb la Llei d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics, que per l'any 2010 es fessin efectius en els diferents Estats Membres de la Unió Europea almenys 20 serveis públics bàsics⁶⁷ establerts en el seu dia per el Pla d'acció eEurope 2002⁶⁸.

El pla d'acció i2010, es va sotmetre a diferents revisions, però va concloure amb un balanç favorable per el que fa als seus resultats⁶⁹, ja que els principals objectius del pla es varen complir, ja que es varen registrar ràpids progressos en l'oferta i la utilització dels vint serveis públics, es va estimular la investigació i la innovació en l'àmbit de les TIC, garantint que ningú es quedés exclòs en aquest procés.

Amb aquest balanç favorable s'afronta el futur de l'Administració electrònica en el marc de la nova estratègia de 2020. Tot i que encara no s'ha formulat un contingut definitiu, en la Declaració Ministerial sobre “eGovernment”, adoptada

---

⁶⁴ LIIKANEN, E. (2003). La administración electrónica para los servicios públicos europeos del futuro. Recuperat de <http://www.uoc.edu/inaugural03/cat/article/index.html>

⁶⁵ Comunicació de la Comissió al Consell, al Parlament Europeu, al Comitè Econòmic i social i al Comitè de les Regions (2006), de 25 d'abril (no publicat en el *Diari Oficial*).

⁶⁶ VIDA, J. *La Administración electrónica en la Unión Europea*. Recuperat de http://repositorio.gobiernolocal.es/xmlui/bitstream/handle/10873/966/claves12_05_vida.pdf?sequence=1

⁶⁷ Entre els 20 serveis públics bàsics s'establia: recerca de treball a través de les oficines d'ocupació, ajudes dels serveis d'assistència social, documents personals, enviament de dades per estadístiques oficials, declaració de duanes, etc.

⁶⁸ GAMERO, E., MARTÍNEZ, R. (2009). El derecho administrativo ante la era de la información: Una mirada alrededor. *La Ley de Administración Electrónica: Comentario sistemático a la Ley 11/2007, de 22 de junio, de Acceso Electrónico de los Ciudadanos a los Servicios Públicos*, pàg. 40-41.

⁶⁹ Comunicación de la Comisión al Parlamento Europeo, al Consejo, al Comité Económico y Social Europeo y al Comité de las Regiones: *Informe sobre la competitividad digital de Europa. Principales logros de la estrategia i2010 entre 2005 y 2009*.

a la localitat sueca de Malmö el 18 de novembre de 2009, es poden identificar els objectius i les principals línies d'actuació per assolir-los. Entre els quals es destaca: que es dissenyin serveis d'Administració electrònica en col·laboració amb tercers, que provoquin que s'incrementin l'accés a la informació pública, que reforcin la transparència i l'eficàcia; així com també objectius entorn reforçar el mercat únic mitjançant uns serveis homogenis d'administració electrònica, aplicar l'administració electrònica per reduir barreres administratives i millorar l'organització i els procediments administratius⁷⁰.

2.2. Normativa estatal de l'administració electrònica

2.2.1. Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú

A l'analitzar el marc normatiu en l'àmbit estatal hem de partir necessàriament de la nostre constitució, ja que moltes normes dictades en aquest marc es consideren predecessores de l'article 103.1. CE⁷¹, ja que imposa que les administracions públiques han de actuar respectant el principi d'eficàcia⁷².

La LRJPAC, és una norma essencial per el que fa a l'administració electrònica, ja que va ser la primera llei que sobre aquest tema, contenia una base jurídica clara. Aquesta va suposar un verdader impuls en la utilització de les tècniques informàtiques, electròniques i telemàtiques⁷³, en el procediment administratiu, que va tenir posteriorment un gran impuls amb la Llei 58/2003, de 17 de

---

⁷⁰ VIDA. J. *La Administración electrónica en la Unión Europea*. Recuperat de http://repositorio.gobiernolocal.es/xmlui/bitstream/handle/10873/966/claves12_05_vida.pdf?sequence=1

⁷¹ L'article 103.1 CE disposa: "L'administració pública serveix amb objectivitat els interessos generals i actua d'acord amb els principis d'eficàcia, jerarquia, descentralització, desconcentració i coordinació, amb submissió plena a la llei i al dret".

⁷² ARAGUÀS, I (2012). La regulació de l'Administració Electrònica i els seus principis rectoris. *Revista Catalana de Dret públic*, 45, 215-237. Recuperat de <http://revistes.eapc.gencat.cat/index.php/rcdp/article/view/108/n45-araguas-es.pdf>

⁷³ Establim "tècniques informàtiques, electròniques i telemàtiques", ja que és el terme utilitzat en aquesta llei 30/1992 LRJPAC. Actualment fem servir el terme "Tecnologies de l' Informació i les Comunicacions (TIC).

desembre, general tributària⁷⁴, obtenint documents electrònics amb la mateixa validesa i eficàcia jurídica que els documents originals⁷⁵.

Seguidament analitzarem amb profunditat el seu objecte, l'àmbit d'aplicació i les finalitats d'aquesta llei.

2.2.1.1. Objecte

L'objecte de la llei es troba en el seu article primer, on ens indica que *“regula les bases del règim jurídic, el procediment administratiu comú i el sistema de responsabilitat de les administracions públiques, i és aplicable a totes elles”*.

La LRJPAC, és la principal norma del Dret administratiu espanyol i juntament amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa⁷⁶, forma el seu nucli central. Totes dues lleis han desenvolupat la concepció constitucional d'una Administració pública eficaç i controlada.

Aquest principi d'eficàcia es troba regulat en l'article 45 d'aquesta llei, amb el títol “Incorporació de medis tècnics”, i ens indica que: *“Les administracions públiques impulsaran l'ocupació i l'aplicació de les tècniques i mitjans electrònics, informàtics i telemàtics, per al desenvolupament de la seva activitat i l'exercici de les seves competències, amb les limitacions que a la utilització d'aquets mitjans estableixen la Constitució i les lleis”*⁷⁷. Aquest article és una declaració de principis a favor de l'ús de la informàtica i les telecomunicacions en les administracions públiques; tot i que és un article que no concreta res, és a dir, constitueix un “mandat” per l'administració i una facultat per l'administrat, en relació a l'ús de les noves tecnologies i les relacions entre ells, però sense especificar res ni en un sentit ni en un altre.

Així mateix, l'article 57.2 esmenta que *“l'eficàcia quedarà demorada quan així ho exigeixi el contingut de l'acte o estigui supeditada a la seva notificació, publicació o aprovació superior”*. És a dir, perquè un acte complexi amb el

⁷⁴ Llei 58/ 2003, de 17 de desembre, General Tributària, BOE 302 § 23186 (2003).

⁷⁵ DAVARA, M.A. (2010). Ley de acceso y su reglamento: la Ley 11/2007, de acceso electrónico de los ciudadanos a los Servicios públicos. *Acceso electrónico de los ciudadanos a los Servicios públicos*, pàg.15-28. Madrid: Wolters Kluwer España.

⁷⁶ Llei 29/ 1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, BOE 167 § 16718 (1998).

⁷⁷ El contingut d'aquest precepte va ser desenvolupat pel Reial Decret 263/1996, de 16 de febrer, pel qual es regula la utilització de tècniques electròniques, informàtiques i telemàtiques per l'Administració General de l'Estat, vigent fins al 19 de novembre de 2009.

principi d'eficàcia els destinataris hauran de saber el seu contingut, independentment de que aquest coneixement provingui de la via de la notificació o de la publicació⁷⁸.

Tal i com assenyala PUNZÓN⁷⁹, des d' una perspectiva òptica jurídica, l'article 59.1 de la LRJPAC, que ens indica que "*la pràctica de la notificació es podrà practicar per qualsevol medi que permeti tenir constància de la recepció per els interessats o el seu representant*", no aporta res de nou respecte de les normes generals ja establertes. És en aquest article on es troba a faltar que el legislador faci menció expressa als medis electrònics, informàtics o telemàtics⁸⁰.

Per altre banda, l'article 38 de la LRJPAC, s'ocupa de l'establiment de registres en suport informàtic. En concret, senyala l'obligació de que en els registres generals, s'instal·li suport informàtic, garantint així un sistema d'integració informàtica en el registre general de les anotacions efectuades en els restants registres de l'òrgan administratiu. Contempla també que mitjançant convenis de col·laboració entre administracions públiques, se establiran sistemes de intercomunicacions i coordinació de registres que garanteixin la seva compatibilitat informàtica o qualsevol document que es presenti en qualsevol dels registres⁸¹.

2.2.1.2. Àmbit d'aplicació

La esmentada llei s'aplica a les administracions públiques territorials (estatal, autonòmiques i locals), article 2.1 de la LRJPAC.

La LRJPAC, resulta d'aplicació general a totes les administracions públiques, inclosa l'administració institucional, sense més excepció que les integrants de l'administració corporativa, que ajustaran les seves actuacions a la legislació

⁷⁸ PUNZÓN, J (2005). El documento tecnológico en el ámbito jurídico administrativo: Validez y eficacia de los documentos tecnológicos (artículo 45.5 de la Ley de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común). *Administraciones públicas y nuevas tecnologías*, pàg. 64.

⁷⁹ PUNZÓN, J (2005). El documento tecnológico en el ámbito jurídico administrativo: Validez y eficacia de los documentos tecnológicos (artículo 45.5 de la Ley de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común). *Administraciones públicas y nuevas tecnologías*, pàg. 66 i 67.

⁸⁰ *Ibíd.*, pàg. 67.

⁸¹ ZATARAÍN, R. Recepción Jurídica de la Administración electrónica en España. Estrategias para su desarrollo. *Administración electrónica y procedimiento administrativo*, pàg.86-87.

específica, excepte quan actuï en virtut d'una actuació o encàrrec específic directament realitzada per la llei o a l'empara d'aquesta per una administració pública⁸².

Per el que fa a l'Administració General de l'Estat la llei no és només bàsica, ja que la competència estatal és plena i exclusiva per fixar el règim jurídic de la seva pròpia organització administrativa. I per el que fa a l'Administració local, aquesta té recollides les Bases del seu Règim Jurídic en la Llei 7/1985, de 2 d'abril⁸³, que només en escassos punts és modificada per la LRJPAC (d'acord amb la disposició transitòria primera de la mateixa llei⁸⁴).

Al exposat cal afegir que, pel que fa al procediment administratiu, la llei no tracta de establir un camí a seguir per totes les administracions públiques, sinó que el que intenta és regular el desenvolupament de l'activitat administrativa, amb independència, del procediment aplicable en cada cas. Això, per una banda, facilita la flexibilitat de la seva aplicació, però pot conduir, en la pràctica, a una diversitat que generi situacions d'incertesa i inseguretat i trenqui amb l'exigència "de l'aplicació d'un tractament comú" amb els administrats davant totes les administracions públiques.

Per altra banda, l'aplicació de la LRJPAC suscita més problemes quan es tracta de l'Administració Institucional i d'altres entitats que, tot i no formar part d'aquest concepte legal, s'engloben en l'anomenat "sector públic estatal" i "sector públic autonòmic".

Per exemple, si ens centrem en l'administració institucional, el concepte apareix definit, pel que fa a l'administració general de l'estat en la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de la administració general de l'estat⁸⁵. En el seu article 43 esmenta que els organismes públics es classifiquen en organismes autònoms i entitats públiques empresarials, i en l'article 45 de la mateixa llei, declara expressament la submissió dels organismes autònoms al Dret administratiu.

---

⁸² COSCULLUELA, L. (2010). *Manual de Derecho Administrativo Parte General* (21 a ed). Navarra: Aranzadi, SA.

⁸³ Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les bases de règim local, BOE 80 § 5392 (1985).

⁸⁴ La disposició transitòria primera de la llei LRJPAC, estableix: "Les corporacions de dret públic representatives d'interessos econòmics i professionals, ajustaran la seva actuació a la seva legislació específica. Fins que no es completi aquesta legislació, els són aplicables les prescripcions d'aquesta llei en el que sigui procedent".

⁸⁵ Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, BOE 90§ 7878 (1997).

Pel que fa al denominat "sector públic estatal", és la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària⁸⁶, inclou en el seu article 2, que té per títol "sector públic estatal", a l'administració general de l'estat, als organismes autònoms que en depenen, les entitats públiques empresarials, les entitats gestores, serveis comuns i mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la seguretat social, les entitats gestores de la seguretat social, els consorcis dotats de personalitat jurídica, entre d'altres.

Veiem, per tant, que el concepte de "sector públic estatal" és més ampli que no pas els conceptes "d'Administració General i Institucional", ja que engloba tots dos conceptes i inclou a més una altra sèrie d'ens que no formen part ni de l'Administració General ni de l'Administració Institucional.

2.2.1.3. Finalitats de la llei

Pel que fa referència a les finalitats que la llei esmenta, aquestes es troben al llarg de la seva exposició de motius, on indica que aquesta llei propiciarà un acostament eficaç dels serveis administratius als ciutadans, i ho portarà a terme mitjançant un marc jurídic d'actuació comú a totes elles, per tal que els particulars es puguin dirigir a qualsevol instància administrativa amb la certesa de que totes actuïn de forma homogènia.

En aquesta llei cobren especial rellevància els principis de cooperació, coordinació i col·laboració entre els diferents organismes públics administratius, possibilitant al ciutadà a poder presentar escrits, sol·licituds o comunicacions a qualsevol administració de les comunitats autònomes. A tal efecte, la llei preveu convenis de col·laboració entres les administracions públiques, i a més a més possibilita que s'implantïn sistemes de intercomunicació de registres, i a l'hora que garanteixin la comptabilitat informàtica i la transmissió telemàtica.

De forma concreta, aquesta llei també es centra amb una finalitat que va molt lligada amb els mitjans electrònics, que és l'objecte d'estudi d'aquest treball. Doncs bé, aquesta llei es presenta com una "lleï oberta per el que fa a la

---

⁸⁶ Llei 47/2003, de 26 de novembre, General pressupostària, BOE 284 § 21614 (2003).

incorporació de les tècniques informàtiques i telemàtiques en la relació administració- ciutadà.

Tot i que es defineixi així, molt autors⁸⁷ estableixen que no és res més que una fórmula genèrica portadora de més d'exigències que de realitats, que no s'ha desenvolupat al mateix ritme que avança'n les noves tecnologies i que per tant, no pot servir de referència completa per la regulació de l'administració electrònica.

2.2.2. Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics

Aquesta llei, va suposar un verdader impuls per el que fa a la modernització de les administracions públiques, i és que amb aquesta es va formar un verdader marc normatiu que contemplava les especificitats i les singularitats de les noves tecnologies, tant en l'àmbit intern com per el que fa a les relacions amb els ciutadans.

El fet més rellevant de la LAECSP és que imposa l'obligació a les administracions públiques a relacionar-se amb els ciutadans mitjançant medis electrònics, ja que la llei reconeix el dret d'aquets a relacionar-se electrònicament, fet que la LRJPAC no obligava, sinó que es deixava en mans de cada administració⁸⁸.

2.2.2.1. Objecte

Amb paraules de DAVARA⁸⁹, s'ha considerat que hi ha una analogia entre la Directiva 2006/123/CE, de 12 de desembre de 2006⁹⁰, relativa als serveis en el mercat interior (ja citada anteriorment), i l'objecte de la llei 11/2007, de 22 de

---

⁸⁷ MAÑAS, J. L. BARRIUSO; CERRILLO, A ; FABRA , M; BLASCO, J. L; VALERO, J.. etc.

⁸⁸ GUILLÉN. J. (2010). *La administración electrónica: ¿Mito o realidad para los ciudadanos del siglo XXI?* Recuperat de <https://web.aoc.cat/wp-content/uploads/2014/09/administracion-electronica-mito-ficcion-siglo-xxi.pdf>

⁸⁹ DAVARA, M. A., (2010). La Ley 11/2007, de acceso electrónico de los ciudadanos a los Servicios públicos: Objeto, ámbito de aplicación y fines de la Ley de acceso. Acceso electrónico de los ciudadanos a los servicios públicos, pàg.29.

⁹⁰ Directiva 2006/123/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006 , relativa als serveis en el mercat interior (DOUE núm. L 376, de 27 de desembre de 2006).

juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics⁹¹, ja que es realitza en aquesta, una referència expressa sobre la informació i els tràmits relacionats amb les activitats de serveis. En concret esmenta que els articles 6,7 i 8⁹² de la directiva poden considerar-se transposats per aquesta llei.

L'objecte pròpiament dit de la llei es troba en el seu article 1, que disposa:

- 1. La present Llei reconeix el dret dels ciutadans a relacionar-se amb les administracions públiques per mitjans electrònics i regula els aspectes bàsics de la utilització de les tecnologies de la informació en l'activitat administrativa, en les relacions entre les administracions públiques, així com en les relacions dels ciutadans amb les mateixes amb la finalitat de garantir els seus drets, un tractament comú davant d'elles i la validesa i eficàcia de l'activitat administrativa en condicions de seguretat jurídica.*
- 2. Les administracions públiques han d'utilitzar les tecnologies de la informació d'acord amb el que disposa la present llei, assegurant la disponibilitat, l'accés, la integritat, l'autenticitat, la confidencialitat i la conservació de les dades, informacions i serveis que gestionen en l'exercici de les seves competències.*

En el primer apartat, es reconeix el dret dels ciutadans a relacionar-se amb les administracions públiques per mitjans electrònics, que aparentment converteix aquesta afirmació en l'eix central de l'aportació. Fet que comporta que la resta de la regulació és converteixi un complement normatiu per la seva regulació material⁹³.

També cal subratllar, que tot i que es tracta d'una llei d'administració electrònica, el seu contingut no avarca algunes matèries, que en l'actualitat, es desprenen de la definició d'administració electrònica⁹⁴, ja que hi ha aspectes

---

⁹¹ D'ara endavant, LAECSP.

⁹² L'article 6, fa referència a la "finestra única", l'article 7 fa referència a "drets de l'informació", mentre que l'article 8, fa referència a "els procediments per via electrònica".

⁹³ DAVARA, M. A., (2010). La Ley 11/2007, de acceso electrónico de los ciudadanos a los Servicios públicos: Objeto, ámbito de aplicación y fines de la Ley de acceso. *Acceso electrónico de los ciudadanos a los servicios públicos*, pàg.29.

⁹⁴ Administració electrònica entesa com: "L'ús de les tecnologies de la informació i les comunicacions en les administracions públiques, combinat amb canvis organitzatius i noves aptituds, amb la finalitat de millorar els serveis públics i els processos democràtics i reforçar el recolzament a les polítiques públiques".

com el règim de protecció de dades o el vot electrònic, que no estan regulats en aquesta llei⁹⁵.

Amb paraules de GAMERO⁹⁶, “hagués sigut molt més adequat que l’avant projecte de llei s’hagués dit “Llei d’administració electrònica” i no com finalment s’ha establert com “Llei d’accés electrònic dels ciutadans als serveis públics”, ja que afegeix que aquest títol el que fa és camuflar el contingut material d’aquesta llei, presentant-la com un text de menor ambició i amplitud del que li correspon al seu contingut material efectiu.

Envers a l’apartat segon d’aquest article primer, més que precisar l’objecte de la llei, el que està és evocant una realitat als problemes d’ordre pràctic que pot portar l’ús de les noves tecnologies. El que el legislador busca amb aquest paràgraf és insistir en la necessitat de que les actuacions, que pot comportar l’administració electrònica, respectin almenys els mínims requisits⁹⁷.

2.2.2.2. Àmbit d’aplicació

L’àmbit d’aplicació d’aquesta llei el trobem en el seu article 2:

1. *Aquesta Llei, en els termes expressats en la disposició final primera, és aplicable:*
  - a) *A les administracions públiques, entenent per tals l’Administració General de l’Estat, les administracions de les comunitats autònomes i les entitats que integren l’Administració local, així com les entitats de dret públic vinculades o dependents d’estes.*
  - b) *Als ciutadans en les seves relacions amb les administracions públiques.*
  - c) *A les relacions entre les diferents administracions públiques.*
2. *Aquesta Llei no és aplicable a les administracions públiques en les activitats que desenvolupin en règim de dret privat.*

---

⁹⁵ GUILLÉN. J. (2010). La administración electrónica: ¿Mito o realidad para los ciudadanos del siglo XXI? Recuperat de <https://web.aoc.cat/wp-content/uploads/2014/09/administracion-electronica-mito-ficcion-siglo-xxi.pdf>

⁹⁶ GAMERO, E (2009). Objeto, ámbito de aplicación y principios generales de la ley de administración electrónica; su posición en el sistema de Fuentes, pàg. 73.

⁹⁷ GUILLÉN. J. (2010). La administración electrónica: ¿Mito o realidad para los ciudadanos del siglo XXI? Recuperat de <https://web.aoc.cat/wp-content/uploads/2014/09/administracion-electronica-mito-ficcion-siglo-xxi.pdf>

Podem analitzar aquest article separant-lo per dos apartats: en l'apartat primer analitzarem l'article 2.1, en el qual estableix que aquesta llei només és d'aplicació a les Administracions Públiques territorials⁹⁸ i a les entitats instrumentals o especialitzades⁹⁹ amb forma de personificació jurídic- pública.

És a dir, l'Administració General de l'Estat, les Administracions de les Comunitats Autònomes i les entitats que integren la Administració Local, així com les entitats de Dret públic vinculades o dependents de les mateixes, als ciutadans en les seves relacions amb les administracions públiques i les relacions entre les diferents Administracions Públiques. Per tant, quedaran fora del àmbit d'aplicació d'aquesta llei les societats mercantils públiques i les fundacions públiques¹⁰⁰.

Tanmateix, no es tracta d'un criteri complet, ja que la determinació de la forma de personificació d'un ens o un altre es troba subjecta a constants canvis que tenen més a veure amb necessitats d'organització que amb la naturalesa de les funcions desenvolupades i el seu correlatiu règim jurídic¹⁰¹.

Per altra banda en l'article 2.2, es determina la seva aplicació únicament a les activitats o funcions públiques que realitzin les entitats, sense regir les actuacions d'aquestes de caràcter jurídic- privat¹⁰². Per tant, aquesta llei no serà d'aplicació a les administracions públiques en les activitats que desenvolupin en règim de dret privat.

Finalment, s'ha d'assenyalar que la LAECSP no esmenta a les corporacions de dret públic¹⁰³. No obstant, la Sentència del Tribunal Suprem, de 18 de febrer,

---

⁹⁸ Entitats reguladores dotades d'una posició d'independència i neutralitat, com per exemple l'Agència Espanyola de Protecció de Dades

⁹⁹ Comprèn totes aquelles entitats que per a l'exercici de funcions de la seva competència crea una altra administració pública, l'Administració matriu, per la qual cosa, aquestes entitats tenen reconeguda personalitat jurídica pròpia i independent i plena capacitat jurídica.

¹⁰⁰ GUILLÉN, J. (2010). *La administración electrónica: ¿Mito o realidad para los ciudadanos del siglo XXI?* Recuperat de <https://web.aoc.cat/wp-content/uploads/2014/09/administracion-electronica-mitoficcion-siglo-xxi.pdf>

¹⁰¹ GAMERO, E (2009). Objeto, ámbito de aplicación y principios generales de la ley de administración electrónica; su posición en el sistema de Fuentes, pàg. 78.

A mode d'exemple sobre els constants canvis, tal com assenyala GAMERO, "Correus i Telègrafs és en l'actualitat una societat anònima i, per tant, és una personificació jurídic- privada, si bé fins a l'any 2000 va ser una entitat pública empresarial. El canvi en la forma de personificació evidencia la mutabilitat del règim jurídic aplicable a determinats ens del sector públic resulta altament volàtil".

¹⁰² *Ibid.*, pàg. 80-81.

¹⁰³ Les corporacions de dret públic són institucions de creació legal i pertinença obligatòria que assumeixen l'exercici de funcions públiques. Aquestes organitzacions són de base associativa privada

de 1998, va establir que “*Aquesta llei és aplicable a les corporacions públiques ben entès que no tots els preceptes, en la seva integritat són de directa aplicació, sinó aquells en que desenvolupen funcions públiques atribuïdes expressament per la regulació legal*”. Per tant, la LAECSP, serà d'aplicació a aquest tipus d'ens públics, quan exerceixin funcions públiques que expressament els hagin estat atribuïdes per la legislació específica¹⁰⁴.

2.2.2.3. Finalitats de la llei

Les finalitats d'aquesta llei es troben establertes en el seu article tercer, fet que ens resulta estrany, ja que normalment aquestes es troben en la exposició de motius de cada llei¹⁰⁵.

L'article tercer es compon d'un ventall de finalitats, dintre de les quals la finalitat principal és “els drets dels ciutadans en l'administració electrònica”. Aquesta, posa en valor els avantatges d'aplicar les noves tecnologies en les administracions públiques¹⁰⁶.

Ara ens disposarem a analitzar cada apartat d'aquest article 3:

1. *Facilitar l'exercici de drets i el compliment de deures per medis electrònics.*

L'administració té que facilitar aquets drets i el compliment de deures per medis electrònics. LINARES¹⁰⁷ estableix que respecte a les normes que s'han anat promulgant des de 1992, aquestes han set essencialment normes que tant sols autoritzaven l'ús de les noves tecnologies de la informació per les administracions públiques, en canvi la llei 11/2007 dona un orientació radicalment diferent i té per objecte primordial el reconeixement del dret dels ciutadans a l'administració electrònica.

---

però exerceixen funcions públiques per atribució legal expressa (per exemple: ho són els col·legis professionals o les cambres de comerç).

¹⁰⁴ GAMERO, E (2009). Objeto, ámbito de aplicación y principios generales de la ley de administración electrónica; su posición en el sistema de Fuentes, pàg. 81-82.

¹⁰⁵ *Ibíd.*, pàg. 76-77.

¹⁰⁶ *Ibíd.*, pàg.77.

¹⁰⁷ LINARES, M.I. Novedades y retos jurídicos de la Ley 11/2007 desde la experiencia del Ministerio de Economía y Hacienda. *La administración electrónica y el servicio a los ciudadanos*, pàg.27.

2. *Facilitar l'accés per medis electrònics dels ciutadans a la informació i al procediment administratiu, amb especial atenció a l'eliminació de les barreres que limiten aquest accés.*

És a dir, facilitar l'accés per qualsevol medi a la informació i als procediments, utilitzant les tecnologies que permetin eliminar barreres de localització, geografia o de condicions físiques de mobilitat.

La finalitat és eliminar les barreres utilitzant medis tecnològics, ja que amb la utilització d'aquets hi ha igualtat de condicions, comporten la plena integració de qualsevol persona a la vida pública, social, laboral i cultural, independentment de la seva zona geogràfica o per la seva menor o major facilitat de moviment. Per tant, l'administració electrònica ha de servir per eliminar les barreres temporals¹⁰⁸, espacials¹⁰⁹, funcionals¹¹⁰ i operatives¹¹¹.

Per tant, s'han de superar aquestes barreres perquè el ciutadà pugui portar a cap el seu accés a l'administració de forma dinàmica i flexible, adaptant a les seves pròpies necessitats¹¹².

3. *Crear les condicions de confiança en l'ús dels medis electrònics, establint les mesures necessàries per la preservació de l'integritat dels drets fonamentals, i en especial els relacionats amb la intimitat i la protecció de dades de caràcter personal, per medi de la garantia de la seguretat dels sistemes, les dades, les comunicacions i els serveis electrònics.*

Un dels majors obstacles que dificulten que la gent utilitzi els medis electrònics per comunicar-se amb l'administració és la falta de confiança que tenen els ciutadans envers a elles. Aquesta falta de confiança pot ser conseqüència del desconeixement que, generalment existeix sobre l'efectivitat del mitjà. Es per aquest fet, que podem observar que en el primer paràgraf d'aquesta llei en el

---

¹⁰⁸ Relatives a facilitar l'accés als ciutadans a la administració en qualsevol moment del dia, les 24 hores.

¹⁰⁹ El ciutadà no s'ha de desplaçar a la seu física administrativa, sinó que podran realitzar l'accés des de qualsevol lloc.

¹¹⁰ S'ha de facilitar l'accés a qualsevol persona independentment de les discapacitats físiques, psicològiques, intel·lectuals, etc.

¹¹¹ Referents a que les operacions mitjançant procediments electrònics són molt més ràpides.

¹¹² DAVARA, M. A., (2010). La Ley 11/2007, de acceso electrónico de los ciudadanos a los Servicios públicos: Objeto, ámbito de aplicación y fines de la Ley de acceso. Acceso electrónico de los ciudadanos a los servicios públicos, pàg.33-34.

apartat V de l'exposició de motius, estableix que el principal repte que té la implantació de les TIC, en la societat en general i en l'administració en particular, és la generació de confiança suficient que elimini o minimitzi els riscos associats amb la seva utilització¹¹³.

4. Promoure la proximitat amb el ciutadà i la transparència administrativa, així com la millora continuada en la consecució de l'interès general.

En l'actualitat existeix un rebuig per part del ciutadà cap a qualsevol tràmit, que ha de portar a cap en l'administració. Això es degut, moltes vegades, a la falta de transparència¹¹⁴ que emana de la pròpia actuació burocràtica administrativa¹¹⁵.

5. Contribuir a la millora del funcionament intern de les administracions públiques, incrementant l'eficàcia i la eficiència de les mateixes mitjançant l'ús de les tecnologies de la informació, amb les degudes garanties legals en la realització de les seves funcions.

En aquest sentit en el tercer paràgraf de l'apartat I en l'exposició de motius d'aquesta llei, estableix que s'ha de configurar una administració moderna que faci del principi de eficàcia¹¹⁶ i eficiència¹¹⁷ el seu eix vertebrador.

6. Simplificar els procediments administratius i proporcionar oportunitats de participació i major transparència, amb les degudes garanties legals.

Amb aquest apartat es posa èmfasis a que aquesta llei vol portar a cap una modernització de l'Administració pública i del Dret administratiu, mitjançant la implantació de mitjans electrònics.

---

¹¹³ *Ibíd.*, pàg. 35.

¹¹⁴ Per transparència hem d'entendre com el dret d'accés a l'informació pública i esta relacionada amb el "bon govern". La transparència es troba regulada en la Llei estatal 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern. I també es troba regulada en la Llei 19/2014, de 29 de desembre, que és la llei catalana de transparència i bon govern.

¹¹⁵ *Ibíd.*, pàg. 35-36.

¹¹⁶ Eficàcia en el sentit de la capacitat per arribar al efecte de lo que s'espera.

¹¹⁷ Eficiència com la capacitat de poder disposar de les tecnologies de la informació i les comunicacions per aconseguir l'efecte.

7. *Contribuir al desenvolupament de la Societat de la informació en l'àmbit de les administracions públiques i en la societat en general.*

Aquest fi es troba regulat i esmentat en l'apartat III de l'exposició de motius d'aquesta llei en el qual estableix, que la solució a aquest doble objectiu passa per la formació del personal al servei de l'administració que atén al públic¹¹⁸.

2.2.3. Evolució de la LRJPAC a la LAECSP

L'incorporació dels mitjans electrònics a l'administració pública, impliquen, que aquesta actuï amb una major eficàcia, eficiència i transparència (així ho contemplen els articles 103.1 CE, l'article 3 LRJPAC i en l'àmbit local l'article 6.1 de la llei reguladora de bases de règim local¹¹⁹). Per tant, la finalitat perseguida no és una altra que la de prestar millors serveis al ciutadà, i això es pot aconseguir per exemple: fent més fàcils les relacions administració-ciutadà o complint els tràmits administratius, entre d'altres¹²⁰.

La norma de referència per la implementació i el desenvolupament de l'administració electrònica és la LRJPAC, ja que en la seva exposició de motius es veu un caràcter voluntariós per el que fa a la introducció de mitjans electrònics a les administracions públiques¹²¹. No obstant, aquets només es feien servir per dur a terme el funcionament intern de les administracions públiques¹²². Fet que contrasta amb l'article 45.1 de la mateixa llei, on indica que les administracions públiques podran impulsar els mitjans electrònics en el desenvolupament de la seva activitat i en les seves competències¹²³.

---

¹¹⁸ *Ibid.*, pàg.39.

¹¹⁹ D'ara endavant, LRBRL.

¹²⁰ BLASCO, J.L (2009). Marco legal de la administración electrónica local: Evolución: de la LRJPAC a la LAECSP. *Informe sobre la administración electrónica local*, pàg. 56-57.

¹²¹ Concretament en l'exposició de motius estableix el següent: "S'obrirà decididament a la tecnificació i modernització de l'actuació administrativa en la seva vessant de producció jurídica i a l'adaptació permanent al ritme de les innovacions tecnològiques".

¹²² Així ho estableix l'apartat III de l'exposició de motius d'aquesta llei: "L'extraordinari avenç experimentat en les nostres administracions públiques en la tecnificació dels seus mitjans operatius, a través dels seus parcs informàtics i telemàtics, s'ha limitat al funcionament intern, sense correspondència rellevant amb la producció jurídica de la seva activitat relacionada amb els ciutadans".

¹²³ *Ibid.*, pàg. 57.

Tot i la declaració d'intensions que es desprèn d'aquest article, són poques les administracions que ho van portar a terme. Això va ser així degut al caràcter voluntariós de la llei, és a dir, es deixava en mans de cada administració la decisió de incorporar-se o no al procés de modernització tecnològica, sense cap exigibilitat. Això ocasionava que el dret dels ciutadans a relacionar-se electrònicament amb l'administració es trobés directament limitat per una basant econòmica i tecnològica¹²⁴.

Al mateix temps s'introduïen una sèrie de modificacions en dues normes bàsiques en el funcionament de les administracions públiques¹²⁵, tot i que el punt clau en la regulació i la implantació de l'administració electrònica va venir amb la llei 59/2003, de 19 de desembre, de firma electrònica¹²⁶, ja que en el seu article quart regula l'ús de la firma electrònica per part de les administracions públiques, els seus organismes públics i les entitats dependents o vinculades a aquestes, ja sigui per les seves relacions internes així com amb els particulars¹²⁷.

Degut al caràcter voluntari de la LRJPAC (tot i les contínues modificacions constants), es va publicar la llei LAECSP, la qual imposa l'obligació a totes les administracions públiques de facilitar al ciutadà, tots els mitjans electrònics perquè aquest es pugui relacionar amb qualsevol administració pública, poden triar el mitjà que li sigui més favorable¹²⁸.

L'aprovació d'aquesta llei va constituir una bona mostra de la necessitat d'aprovar una regulació suficient com per poder impulsar el desenvolupament

---

¹²⁴ DAVARA, M. A., (2010). La Ley 11/2007, de acceso electrónico de los ciudadanos a los Servicios públicos: Generalidades, pàg.11.

¹²⁵ La llei 24/2001, de 27 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social va introduir en la LRJPAC, l'article 59.3 LRJPAC, relatiu a les notificacions telemàtiques, tot i que aquest precepte va ser derogat al l'any 2007 (disposició derogatòria única). També es van realitzar una sèrie de modificacions en la llei 58/2003, de 27 de desembre, general tributària (LGT) per permetre les notificacions telemàtiques en l'àmbit tributari. Així mateix, l'article 96 LGT preveu de forma expressa l'actuació administrativa automatitzada i la imatge electrònica dels documents.

¹²⁶ D'ara en davant, LFE.

¹²⁷ ARAGUÀS, I (2012). La regulació de l'Administració Electrònica i els seus principis rectoris. Revista Catalana de Dret públic, 45, 215-237. Recuperat de <http://revistes.eapc.gencat.cat/index.php/rcdp/article/view/108/n45-araguas-es.pdf>

¹²⁸ Així ho especifica els articles 1.1 i 1.2, de la LAECSP.

de l'administració electrònica, com a instrument estratègic per construir una avançada societat del coneixement¹²⁹.

En molts casos la LAECSP es constitueix com una llei paral·lela a la LRJPAC, tot i que la principal diferència entre elles sigui que la primera, regula de manera específica l'administració electrònica, mentre que la segona es configura com una llei de rang general. Un exemple per veure que aquestes dues lleis són paral·leles el trobem en l'article 6 de la LAECSP (que relaciona els drets dels ciutadans davant de l'administració electrònica), i l'article 35 LRJPAC (que tracta sobre els drets dels ciutadans), ja que aquest és un complement del primer¹³⁰.

Al tractar-se d'una llei (LAECSP) que regula una matèria específica (l'administració electrònica), es constitueix com una llei especial¹³¹ tant per el que fa al seu objectiu, com també per el seu àmbit d'aplicació. La especialitat d'aquesta llei determina dos conseqüències: per una banda en cas d'entrar en conflicte amb la llei general (LRJPAC), prevaldrà la llei específica; el que implica que aquesta suposi la inaplicació dels preceptes de la llei general. S'ha de dir que ambdues lleis no són excloents, sinó que són complementàries (no es produeix una antinòmia normativa entre elles), així ho esmenta l'article 4 de la LAECSP, al afirmar que la utilització de les tecnologies de la informació per les administracions públiques es portarà a cap *“respectant el ple exercici per els ciutadans dels drets que tinguin reconeguts”*¹³².

D'altra banda, aquesta especialitat pot comportar el desplaçament d'algun dret reconegut en la llei general, un exemple és que la llei específica estableix que en cada administració pública a d'haver-hi un sistema de registres electrònics suficients per rebre tot tipus de sol·licituds, comunicacions i a més que hi hagi convenis de col·laboració entre elles per la recepció d'altres comunicacions competència d'una altra administració (article 24.3). En canvi, la llei general exposa que les sol·licituds, els escrits i les comunicacions que els ciutadans

¹²⁹ DAVARA, M. A. (2010). *La Ley 11/2007, de acceso electrónico de los ciudadanos a los servicios públicos: Primer acercamiento*. pàg. 15- 20.

¹³⁰ BLASCO, J.L. (2009). Marco legal de la administración electrónica local: Evolución: de la LRJPAC a la LAECSP. Informe sobre la administración electrónica local, pàg. 60-63.

¹³¹ Una llei especial, és aquella norma que representa una excepció respecte d'altres d'abast més general, és a dir, extreu una part de la matèria regulada o supòsit de fet, i la dota d'una regulació diferent.

¹³² GAMERO, E (2009). Posición de la Ley 11/2007 en el sistema de fuentes: alcance y significación del título competencial del Estado., pàg. 97- 103.

exposin als òrgans de les administracions públiques es poden presentar en els registres dels òrgans administratius a què s'han dirigit (article 38.4.a). Per al contrari la LAECSP no conté cap article que reconegui el dret del ciutadà a formular al·legacions, ni a portar documents en qualsevol fase del procediment ni a obtenir informació sobre els requisits que se li exigeixen per realitzar actuacions. En canvi, la LRJPAC sí que conté aquets drets¹³³ fet que comporta que al no tenir un règim especial definit són perfectament exigibles quant el ciutadà actuï per medis electrònics¹³⁴.

Per últim, cal afegir que la LAECSP és una llei que va molt lligada amb la realitat social, és a dir estem davant d'una societat informatitzada, i el que s'aconsegueix amb aquesta llei és donar un impuls al desenvolupament de l'administració electrònica, i per altre part aquesta llei també va amb sintonia amb el temps que estem vivint (la era de la informació). Evidència que el dret administratiu contemporani haurà de començar a construir les noves categories jurídiques (que no són simplement un simple retoc en la legislació preexistent) que exigeix l'administració electrònica.

2.3. Normativa autonòmica

També amb l'àmbit autonòmic hi ha regulació en matèria d'Administració electrònica, així ho estipula l'article 149.1.18 CE, on esmenta que les comunitats autònomes poden dictar normes complementàries o de desenvolupament del règim jurídic de les respectives administracions, el que inclou la regulació relativa a l'Administració electrònica.

No totes les comunitats autònomes, han establert el mateix nombre de lleis dictades en aquest àmbit, ni tampoc a sigut el mateix grau d'implicació per el que fa a implantar l'administració electrònica. L'únic punt en comú que tenen

---

¹³³ En l'article 35.e i g d'aquesta llei es disposa el dret: a formular al·legacions i aportar documents en qualsevol fase del procediment anterior al tràmit d'audiència, que han de tenir en compte per l'òrgan competent en redactar la proposta de resolució. I en l'apartat g: a obtenir informació i orientació sobre els requisits jurídics o tècnics que les disposicions vigents imposen als projectes, actuacions o sol·licituds que es proposin realitzar.

¹³⁴ *Ibid.*, pàg. 97-100.

les comunitats autònomes envers a l'administració electrònica és la gran dispersió normativa que hi ha, sobre aquest tema¹³⁵.

Entre les comunitats autònomes que disposen d'una normativa de caràcter general, reguladora de l'Administració electrònica, destacarem algunes d'elles, ja que després analitzarem més concretament el cas de Catalunya.

La Comunitat autònoma de Navarra, va publicar la Llei Foral 11/2007, de 4 d'abril¹³⁶, per a la implantació de l'administració electrònica a l'administració de la comunitat foral de Navarra¹³⁷.

Per el que fa a la Comunitat Autònoma d'Aragó, gran part de la seva regulació, envers a aquest tema, es troba regulada en el Decret 228/2006, de 21 de novembre, del govern d'Aragó, pel qual es crea el registre telemàtic de l'Administració de la Comunitat Autònoma d'Aragó¹³⁸¹³⁹.

Diferents comunitats autònomes (Andalusia, Castella i Lleó, València i les Canàries) només han dictat normes de caràcter sectorial, dedicades a la creació d'organismes encarregats a impulsar la societat de la informació¹⁴⁰. Per altre part, les comunitats autònomes com (Illes Balears, Canàries, Cantàbria i Madrid) les normes de caràcter sectorial van dirigides a regular sistemes de

---

¹³⁵ ARAGUÀS, I (2012). La regulació de l'Administració Electrònica i els seus principis rectors. Revista Catalana de Dret públic , 45 , 215-237. Recuperat de <http://revistes.eapc.gencat.cat/index.php/rcdp/article/view/108/n45-araguas-es.pdf>

¹³⁶ Llei Foral 11/2007, de 4 d'abril, per a la implantació de l'Administració Electrònica a l'Administració de la Comunitat Foral de Navarra, BOE 111 § 9424 (2007).

¹³⁷ Conforme al seu article 1, aquesta llei té per objecte: *"Promoure la implantació d'una administració electrònica eficaç al servei dels ciutadans mitjançant la incorporació progressiva de tècniques i mitjans electrònics, informàtics i telemàtics que es considerin admissibles d'acord amb l'avenç de la tecnologia, en la tramitació dels procediments administratius de l'Administració de la Comunitat Foral de Navarra i dels seus organismes públics i en les seves relacions internes i externes"*.

¹³⁸ El Decret 228/2006, de 21 de novembre, del Govern d'Aragó, regula la tramitació de procediments administratius per mitjans electrònics i s'estableixen altres mesures en matèria d' administració electrònica (modificat pel Reial Decret 81/2011, de 5 d'abril del Govern de Aragó).

¹³⁹ MINISTERI D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES. Portal Administració Electrònica. Recuperat http://administracionelectronica.gob.es/pae_Home/pae_Documentacion/pae_LegAutonomica/pae_NORMATIVA_CCAA_Aragon.html#.VyS69vmLTIU

¹⁴⁰ La Llei andalusa 8/2005, de 9 de maig, va crear el Comitè Andalus per a la Societat del Coneixement. A Castella i Lleó , és va crear el Decret 157/2003, de 26 de desembre, pel qual es crea l'Observatori Regional de la Societat de la Informació, modificat pel Decret 99/2007, de 11 d'octubre. La Comunitat Autònoma Valenciana, va aprovar el Decret 6/2000, de 11 de gener, pel qual es crea la Comissió Inter departamental per al foment de la Societat de la Informació. Hi ha Canàries, es va aprovar el Decret 48/2005, de 5 d'abril, pel qual es va crear el Fòrum Canari per a la Societat de la Informació i l'Observatori Canari de les Telecomunicacions i la Societat de la Informació.

firma electrònica, registre i notificacions telemàtiques per part de les seves respectives administracions autonòmiques¹⁴¹.

Per finalitzar, cal afegir que totes les comunitats autònomes tenen subscrits amb el Ministeri de la Presidència convenis de prestació mútua de serveis d'administració electrònica¹⁴².

2.3.1. Llei 29/2010, de 3 d'agost, de l'ús dels mitjans electrònics al sector públic de Catalunya

La liberalització de les iniciatives de la UE envers a l'administració electrònica va empènyer a Catalunya a donar el pas i ser pionera dins del territori espanyol de la utilització d'aquestes tecnologies dins de la seva pròpia administració.

Per poder dur a terme tots aquets canvis, inicialment va ser el Departament de Presidència l'encarregat de portar el full de ruta; fins la creació del Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació (DURSI).

El projecte de la utilització de les noves tecnologies en l'Administració Pública de Catalunya es va posar en marxa a finals de l'any 1998 amb l'anomenat Catalunya en Xarxa: Pla Estratègic per la Societat de la Informació. Aquest pla va estar pensat per dur-se a terme entre els anys 1999 i 2003 i ha estat dissenyat per 250 experts i persones representatives en la societat catalana per tal de poder analitzar el context internacional i la realitat catalana per realitzar les 38 iniciatives concretes per introduir les tecnologies de la informació i la comunicació i sobretot per poder desenvolupar les infraestructures necessàries

---

¹⁴¹ La Comunitat Autònoma de les Illes Balears, va aprovar el Decret 107/2006, de 15 de desembre, de regulació de l'ús de la signatura electrònica en l'àmbit de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears (modificat pel Decret 33/2009, de 19 de juny). Les Canàries, van aprovar el Decret 205/2001, de 3 de desembre, de signatura electrònica en els procediments administratius de la Administració Pública. Per la seva part Cantàbria, va aprovar el Decret 110/2006, de 9 de novembre, pel qual es regula el Registre Telemàtic i les notificacions i certificats electrònics. Per últim, Madrid, va aprovar el Decret 94/2006, de 8 de novembre, del Consell de Govern, d'utilització de la signatura electrònica en les relacions amb l'Administració per mitjans electrònics, informàtics i telemàtics.

¹⁴² ARAGUÀS, I (2012). La regulació de l'Administració Electrònica i els seus principis rectoris. Revista Catalana de Dret públic, 45, 215-237. Recuperat de <http://revistes.eapc.gencat.cat/index.php/rcdp/article/view/108/n45-araguas-es.pdf>

per poder aplicar les tecnologies en els àmbits de l'educació, la cultura, l'Administració Pública, la sanitat i l'activitat empresarial a Catalunya¹⁴³.

A llarg del desenvolupament d'aquest pla, van haver-hi tres grans acords de govern que van ajudar a fortificar i impulsar el projecte: El primer va ser a l'octubre de 2000 amb un acord de govern sobre el canvi en l'enfocament i les prioritats de les tecnologies de la societat de la informació (TSI). El segon acord es va realitzar al març de 2001 i va ser un acord de govern sobre una nova estratègia especialment relacionada amb l'Administració Oberta de Catalunya (AOC) i l'estructura del comitè de direcció. I finalment el tercer i últim pacte de govern important es va realitzar al maig de 2003 on es van acordar els estàndards que s'establirien¹⁴⁴.

Després d'aquest primer projecte es va signar al Parlament de Catalunya un nou pacte que infereix en l'administració local: el Pacte per a la promoció i el desenvolupament de la societat de la informació a les administracions públiques catalanes. Aquest gran pacte entre el Parlament de Catalunya i l'administració local catalana va suposar la creació del Consorci per l'Administració Oberta de Catalunya¹⁴⁵, la creació d'un portal d'Intranet de les administracions catalanes (CAT365), l'Agència Catalana de certificació¹⁴⁶, l'Agència Catalana de Protecció de Dades¹⁴⁷, l'aprovació de les normes de regulació de les relacions entre ciutadans i l'Administració pública via Intranet, una xarxa de punts públics d'accés a Intranet (PIAP) i l'establiment d'un pla de xoc de formació dels funcionaris públics.

---

143. CATALUNYA EN XARXA (1999). *El Pla estratègic per a la societat de la informació*. Recuperat de http://ateneu.xtec.cat/wiki/form/wikiexport/_media/cursos/gestio_centres/d129/modul_1/catalunya_xarxa.pdf

144. HEICHLINGER, A (2006). *L'Administració electrònica a les regions europees: Plantejaments i progressos sobre serveis, organització i estratègies de tecnologies de la societat de la informació (TSI) i el paper dels actors regionals*, pàg. 57- 60.

145. GENERALITAT DE CATALUNYA. Consorci Administració Oberta de Catalunya. Recuperat de <http://web.aoc.cat/suport/>

146. GENERALITAT DE CATALUNYA. Agència Catalana de Certificació. Recuperat de www.catcert.cat

147. GENERALITAT DE CATALUNYA. Autoritat Catalana de Protecció de dades. Recuperat de www.apd.cat/ca/index.php

El portal de les administracions catalanes (CAT365)¹⁴⁸ va oferir als ciutadans l'obtenció dels serveis que ofereix l'Administració i que aquets podien triar el canal per el qual es volien comunicar amb l'administració i amb una gran quantitat de serveis propers i intel·ligibles en quatre llengües i amb una sèrie de recursos de suport complementaris. Actualment des del 10 de desembre de 2012, ha deixat de estar operatiu i es troba substituït per d'altres pàgines web com Conta¹⁴⁹.

En concret la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les Administracions públiques de Catalunya¹⁵⁰, no disposa d'un títol específic dedicat a la Administració electrònica, però molts dels seus preceptes contenen part de la seva regulació. Així l'article 32 conté els principis d'actuació amb mitjans electrònics; l'article 43 preveu la tramitació electrònica del procediment administratiu; els articles 44 i 45 regulen l'actuació administrativa automatitzada i els sistemes de signatura electrònica, respectivament i l'article 57 preveu els requisits tècnics del mitjà electrònic a l'efecte de la notificació¹⁵¹.

La implicació de Catalunya, per el que fa a la introducció de l'administració electrònica queda patent en l'Estatut d'Autonomia de del 2006¹⁵². S'ha de dir que, tot i que no preveu una competència autonòmica específica relativa a l'administració electrònica, sí que conté algunes previsions que tenen incidència en la mateixa. Així mateix, l'article 159.3 EAC atribueix a la Generalitat una sèrie de competències en matèria de contractació pública que, de forma indirecta, afecten la contractació electrònica¹⁵³.

---

148. AIBAR, E; URGELL, F. (2004). *Govern electrònic i serveis públics: un estudi del cas sobre el portal interadministratiu Cat365*.

149. GENERALITAT DE CATALUNYA. CONTA, comunicació i notificació de treballadors accidentats. Recuperat de <https://conta.gencat.cat/conta/flex/Home>

¹⁵⁰ D'ara endavant, LPC.

¹⁵¹ ARAGUÀS, I (2012). La regulació de l'Administració Electrònica i els seus principis rectors. *Revista Catalana de Dret públic*, 45, 215-237. Recuperat de <http://revistes.eapc.gencat.cat/index.php/rcdp/article/view/108/n45-araguas-es.pdf>

¹⁵² Llei Orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, BOE 172 § 13087, 2006.

¹⁵³ *Ibid.*, pàg.11.

2.3.1.1. Objecte

De conformitat amb el seu article 1, té per objecte regular:

- a) *L'ús dels mitjans electrònics en les actuacions del sector públic de Catalunya.*
- b) *L'ús dels mitjans electrònics en les relacions entre les entitats del sector públic i els ciutadans a Catalunya.*
- c) *La definició dels instruments per a desenvolupar i fomentar la relació entre les entitats i els organismes que conformen el sector públic de Catalunya, i entre aquets i els ciutadans, per mitjans electrònics.*
- d) *La concreció del model català d'administració electrònica entre les entitats del sector públic de Catalunya.*

Aquesta llei suposa un nou escaló per el que fa a l'administració electrònica i per tant, va més enllà del Decret 56/2009, de 7 d'abril, de impuls i desenvolupament dels mitjans electrònics a l'Administració de la Generalitat¹⁵⁴. Per tant, amb aquesta llei Catalunya es dota d'una norma de caràcter general en matèria d'Administració electrònica, que bé a complementar el gran nombre de normes sectorials¹⁵⁵ existents en aquest àmbit, tal i com hem esmentat anteriorment¹⁵⁶.

2.3.1.2. Àmbit d'aplicació

Aquesta llei tracta de regular el model català d'Administració electrònica de Catalunya, entre les entitats del sector públic de Catalunya, tal i com ho esmenta el seu article 2.

---

¹⁵⁴ Decret 56/2009, de 7 d'abril, de impuls i desenvolupament dels mitjans electrònics a l'Administració de la Generalitat (DOGC 5360, de 16 d'abril del 2009). L'objecte d'aquest decret es troba en el seu article 1, en el qual s'exposa: "L'objecte és establir el règim jurídic de la utilització dels mitjans electrònics, les mesures d'ordenació, impuls i desenvolupament dels serveis electrònics, l'impuls a la interoperabilitat i la regulació de la seu electrònica".

¹⁵⁵ Normes sectorials com són: El Decret 96/2004, de 20 de gener, que regula la utilització dels mitjans electrònics, informàtics i telemàtics en la contractació de l'Administració de la Generalitat; el Decret 107/2005, de 31 de maig, pel qual es crea el registre d'empreses licitadores de la Generalitat de Catalunya.

¹⁵⁶ ARAGUÀS, I (2012). La regulació de l'Administració Electrònica i els seus principis rectors. Revista Catalana de Dret públic, 45, 215-237. Recuperat de <http://revistes.eapc.gencat.cat/index.php/rcdp/article/view/108/n45-araguas-es.pdf>

En aquest mateix article, en els apartats següents es concreta que també serà de aplicació a l'Administració de la Generalitat i als ens locals, així com a les entitats públiques vinculades o que en depenen (sense perjudici del principi d'autonomia local, article 159.6 de l'Estatut d'Autonomia). També serà d'aplicació en els consorcis i en les fundacions, sempre i quan hi hagi una presència majoritària d'entitats públiques que estiguin vinculades a l'Administració de la Generalitat. Així com també, serà d'aplicació a les entitats de dret públic amb personalitat jurídica pròpia, que tinguin atribuïdes funcions de regulació o de control extern sobre un sector o una activitat determinada. En darrer lloc, també serà aplicable a les universitats públiques, d'acord amb la seva normativa específica.

A continuació, en l'apartat segon d'aquest mateix article, aquesta llei esmenta que serà també d'aplicació, en l'exercici de potestats administratives, a les següents entitat: corporacions de dret públic i als concessionaris de serveis públics, en les seves relacions amb les administracions públiques i amb els ciutadans.

En últim terme, en els apartats 3 i 4 del mateix article, apunten que aquesta llei també serà d'aplicació en les relacions que s'estableixin entre les institucions de la Generalitat, quan facin ús dels mitjans electrònics i als ciutadans, empreses i ens, sense personalitat jurídica, quan es relacionin per mitjans electrònics amb el sector públic de Catalunya.

2.3.1.3. Finalitats de la llei

Les finalitats d'aquesta llei giren entorn a millorar la transparència, l'eficàcia, l'eficiència i la qualitat en les relacions entre el sector públic i els ciutadans, d'acord amb l'article 3 de la llei.

En concret, aquest article tercer, emfatitza en el fet de que s'ha de garantir l'ús dels mitjans electrònica perquè es fomenti una administració pública oberta, transparent, accessible, eficaç i eficient. Així com també assenyala que mitjançant l'ús dels mitjans electrònic, s'han de promoure unes relacions més àgils, eficaces i eficients, entre l'exercici de les competències dels ens, organismes o entitats que conformen el sector públic i els ciutadans. I per últim, una altra finalitat de la llei, és consolidar instruments de col·laboració i

coordinació entre les administracions catalanes en el desenvolupament de polítiques i serveis per a la introducció i l'ús dels mitjans electrònics.

En síntesi, la llei 29/2010 parteix de la voluntat de consolidar i desenvolupar el model català d'administració, i ho fa a través dels trets bàsics de l'ús dels mitjans electrònics, fomentant així l'ús dels mitjans electrònics en les relacions entre el sector públic i els ciutadans de Catalunya.

Amb aquesta llei es pretén contribuir a un avenç en el procés de transformació de les administracions públiques catalanes, així en el seu preàmbul descriu literalment que “regula el paper dels mitjans electrònics per facilitar la consolidació d'unes administracions públiques que, basant-se en el ús dels mitjans electrònics, millorin l'eficiència interna i facilitin les relacions interadministratives i les relacions amb els ciutadans”.

2.4. Normativa local

Els ajuntaments també poden regular matèries entorn a l'administració electrònica a través de ordenances locals¹⁵⁷. A través d'aquetes, els ajuntaments poden desenvolupar diferents aspectes regulats per la LAECSP, sempre i quan no hagin sigut suficientment regulats per aquesta (per exemple: la seua electrònica, mecanismes d'identificació i autenticació, etc.); o bé les ordenances poden ser utilitzades per regular aspectes que no hagin sigut regulats per la LAECSP. Es a dir, els ajuntaments poden determinar el model de administració electrònica existent en el seu municipi, centrat exclusivament en la gestió electrònica dels procediments administratius, o impulsant una administració local en xarxa, basada no només en l'eficàcia, sinó també en la transparència i la participació¹⁵⁸.

---

¹⁵⁷ D'acord amb la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, BOE 80 § 5392 (1985), en concret en el seu article 25 (el municipi exercirà en tot cas com competències pròpies, en els termes de la legislació de l'estat i de les comunitats autònomes), en concret el punt 2. ñ) “promoció en el seu terme municipal de la participació dels ciutadans en l'ús eficient i sostenible de les tecnologies de la informació i les comunicacions”.

¹⁵⁸ CERRILLO, A., GALÁN, A (2009). La construcción de la administración electrónica local: presente y futuro: *La regulación de la administración electrónica local*, pàg.41.

Tot i les deferències a grans trets que hi ha en cada una d'elles, la majoria de les ordenances, reproduïxen el model d'administració electrònica derivat de la LRJPAC, basat en l'ús dels mitjans electrònics per facilitar la tramitació del procediment administratiu. Són poques les ordenances que es proposen anar més enllà, de donar resposta als dubtes i als problemes que sorgeixen de la LRJPAC, respecte dels medis electrònics, i que es proposin avançar en el desenvolupament d'una nova administració pública basada en l'ús intensiu dels mitjans electrònics i en la configuració d'un nou estatut jurídic dels ciutadans en les seves relacions amb les administracions públiques¹⁵⁹.

No obstant, les ordenances dels ajuntaments de Barcelona, Sabadell¹⁶⁰, Sant Feliu de Llobregat¹⁶¹, Cerdanyola¹⁶² o Terrassa¹⁶³, han fet un pas més regulant aspectes que no tenen reflexa en la LAECSP, com per exemple: la difusió de la informació pública de qualitat a través de mitjans electrònics.

Les similituds d'algunes ordenances es deuen al fet que tenen un origen en comú. Aquest és el cas de les ordenances aprovades per les administracions locals catalanes basades en les ordenances elaborades per el consorci *Locaret*, ja que en 2005 aquest consorci va aprovar dos ordenances relatives a l'ús dels mitjans electrònics¹⁶⁴.

En concret l'ajuntament de Barcelona a l'abril de 2006, va aprovar l'ordenança reguladora de l'administració electrònica¹⁶⁵, que reconeixia als ciutadans un conjunt de drets d'accés i ús de l'Administració electrònica municipal.

---

¹⁵⁹ *Ibid.*, pàg. 42.

¹⁶⁰ Tràmits susceptibles de ser portats a cap mitjançant el registre telemàtic de l'ajuntament de Sabadell. BOP, 60 (2006).

¹⁶¹ Ordenança per l'impuls de l'administració electrònica i la regulació de l'ús dels medis electrònics en l'administració municipal. BOP, 60 (2006).

¹⁶² Ordenança municipal d'administració electrònica.

¹⁶³ Ordenança municipal per el govern i l'administració electrònica. BOP, 39 (2007).

¹⁶⁴ *Ibid.*, pàg. 42.

¹⁶⁵ Ordenança reguladora de l'administració electrònica, del 31 de març del 2011 (BOP 75 de 18 d'abril del 2011).

2.4.1. Ordenança reguladora de l'administració electrònica en l'Ajuntament de Girona

Tal i com hem pogut veure al llarg del treball realitzat, disposem d'un marc normatiu que ens empeny cap a l'administració electrònica¹⁶⁶, no obstant, per el que fa als ens locals, aquesta implantació és difícil.

En concret, a l'Ajuntament de Girona hi treballen unes 1.000 persones de les quals, 600 treballen directa o indirectament en l'àmbit de la gestió administrativa, és a dir, Girona es considera "una ciutat mitjana", ja que resideixen en ella quasi 100.000 habitants, fet que suposa que en aquestes ciutats més petites la incorporació i per tant l'impuls de una administració electrònica resulta en molts casos una confrontació d'objectius i també una visió parcial en els plantejaments a desenvolupar¹⁶⁷.

En l'ordenança reguladora de l'administració electrònica de l'ajuntament de Girona, ens diu que la introducció de les eines TIC, en l'organització administrativa, ha portat aquets darrers anys a posicionar a les administracions públiques i especialment a les administracions locals, com administracions més properes a la ciutadania¹⁶⁸.

Per tant, l'objecte d'aquesta ordenança és "regular la utilització dels mitjans electrònics, en l'àmbit de l'Ajuntament de Girona per tal de possibilitar la consecució més eficaç dels principis de transparència administrativa, proximitat i servei als ciutadans i ciutadanes, que es deriven de l'article 103 de la Constitució Espanyola i de la legislació general administrativa", d'acord amb el seu article primer.

Per complir l'objecte d'aquesta ordenança l'Ajuntament de Girona, va dur a terme dues estratègies: per un costat garantir l'accessibilitat dels documents i

---

¹⁶⁶ La Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local, en el seu article 70 bis, estableix que les entitats locals estaran obligades a "impulsar la utilització interactiva de les tecnologies de la informació i la comunicació per facilitar la participació i la comunicació amb els veïns, per a la presentació de documents i per a la realització de tràmits administratius, enquestes, i si escau, consultes ciutadanes".

¹⁶⁷ CASELLAS, L (2013). *La gestió de documents en l'Ajuntament de Girona*. Recuperat de http://www.girona.cat/sgdap/docs/tabula-16_casellas-2013

¹⁶⁸ Així ho esmenta en la seva exposició de motius, en concret en el seu apartat II.

per altra banda, utilitzar la gestió de documents com a base per l'ús eficient dels recursos organitzatius i econòmics en el desenvolupament de l'administració electrònica. És a dir, l'objectiu d'aquest ajuntament era agilitzar la tramitació administrativa, fent un control dels documents produïts per l'ajuntament. Per fer-ho, van fer un anàlisi comparat envers l'estructura dels documents bàsics amb les notificacions externes i internes de les mateixes. D'aquest anàlisi van arribar a la conclusió que el Registre General de Resolucions, actua com a formulari per la redacció de documents, i d'aquesta manera, el contingut d'un informe potser capturat i reutilitzat per l'elaboració d'una proposta de resolució¹⁶⁹.

Aquestes dues estratègies que s'han portat a cap a l'ajuntament de Girona, han fet agilitzar les tasques administratives i també han permès obtenir un sistema de base de dades per consultar totes les decisions del govern municipal, així com també han permès definir plantilles de documents. Tot això comporta que els esborranys dels documents s'elaboren automàticament, i només cal verificar-los, modificar-los i validar-los¹⁷⁰.

Tal i com indica VILA FULCARÀ¹⁷¹ (president de la diputació de Girona), l'ajuntament de Girona, a través de la seva seu electrònica¹⁷², va poder permetre als ciutadans, fer tràmits electrònics de gestió i d'arxiu. També l'ajuntament a posat a disposició dels ciutadans el programa "ETS", que permeten un registre multicanal de documents, i e-FACT¹⁷³ per la recepció de factures electròniques. Per últim, s'ha introduït una aplicació, "i-Arxiu", que permet preservar i arxivar els documents electrònics, garantint que es

¹⁶⁹ CASELLAS, L (2013). La gestió de documents en l'Ajuntament de Girona. Recuperat de http://www.girona.cat/sgdap/docs/tabula-16_casellas-2013

¹⁷⁰ *Ibid.*, pàg. 213 i 231.

¹⁷¹ VILA, P (2016). La administracion electronica en los gobiernos locales : Diputació de Girona: administració electrònica i transparència. Revista Democracia y Gobierno Local: *La administración electrónica*, 32, 1-40. Recuperat de http://www.gobiernolocal.org/historicoBoletines/nueva_web/RDGL32.pdf

¹⁷² L'ordenança reguladora de l'administració electrònica, del 31 de març del 2011 (BOP 75 de 18 d'abril del 2011). En el seu article 4.3 esmenta que "la seu electrònica estarà disponible per als ciutadans i les ciutadanes a través de les xarxes de telecomunicacions que determini i facin públiques l'Ajuntament, i en tot cas, a través de <https://seu.girona.cat>

¹⁷³ En compliment de la Llei 25/2013, de 27 de desembre, d'impuls de la factura electrònica i creació del registre comptable de factures en el sector públic, les empreses que hagin d'emetre factures a l'Ajuntament de Girona, des del dia 15 de gener del 2015, han de presentar-les en format electrònic a través del servei e-FACT del Consorci d'Administració Oberta de Catalunya.

mantinguin íntegres, fiables, autèntics i accessibles al llarg del temps. És a dir, es van realitzar totes aquestes aplicacions, per tal que els ciutadans puguin accedir a la informació per iniciar un tràmit, per fer consultes o per formalitzar sol·licituds.

Aquesta ordenança serà d'aplicació a l'Ajuntament de Girona i als seus organismes autònoms, així com a les societats, fundacions i associacions i consorcis en els que tingui participació majoritària. Serà així mateix aplicable, als ciutadans i ciutadanes, entenent com a tals les persones físiques i jurídiques, quan utilitzin mitjans electrònics en les seves relacions amb l'Administració municipal, d'acord amb l'article 2 d'aquesta.

Per finalitzar, podríem dir que l'Ajuntament de Girona a través de les seves estratègies ha aconseguit avançar per el que fa a l'administració electrònica introduint (com hem dit anteriorment) programes a través de la seva seu electrònica per aconseguir una modernització i per aproximar als ciutadans a ella. Ja que les finalitats d'aquesta ordenança són: *“garantir un ús efectiu de les eines electròniques per a millorar la seva actuació administrativa i serveis que té encomanats, facilitar les relacions amb la ciutadania, les empreses i d'altres administracions públiques i entitats i, en definitiva, propiciar un millor exercici dels seus drets i deures”*¹⁷⁴.

No obstant, encara avui en dia queda molt per millorar per aconseguir una administració electrònica eficient, i més pròxima a la ciutadania, ja que bona part dels documents produïts per l'Ajuntament de Girona continuen en suport paper.

---

¹⁷⁴ D'acord amb l'exposició de motius, en concret en l'apartat II de l'ordenança.

CAPÍTOL 3. EL DESENVOLUPAMENT DE L'ADMINISTRACIÓ ELECTRÒNICA, EN LA LLEI 39/2015, DE 1 D'OCTUBRE, DEL PROCEDIMENT ADMINISTRATIU COMÚ DE LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES

3.1. Consideracions generals

El Butlletí Oficial de l'Estat va publicar el passat 2 d'octubre del 2015, dues lleis sobres les quals s'estructurarà el règim de les administracions públiques. Les dues lleis, que són la Llei 39/2015, de 1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques¹⁷⁵ i la Llei 40/2015, de 1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic¹⁷⁶, entraran en vigor el 2 d'octubre del 2016.

L'entrada en vigor de la primera d'aquestes normes legislatives, suposarà no només la derogació de la LRJPAC, sinó també del Reial Decret 429/1993, de 26 de març, pel qual s'aprova el reglament dels procediments de les administracions públiques en matèria de responsabilitat patrimonial¹⁷⁷ i del Reial Decret 1398/1993, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el reglament del procediment per a l'exercici de la potestat sancionadora¹⁷⁸¹⁷⁹.

L'aprovació d'aquestes dues lleis és conseqüència dels treballs de la Comissió per la Reforma de les Administracions Públiques (CORA), amb l'objectiu expressament assenyalat de “modernitzar el sector públic espanyol, dotar-lo d'una major eficàcia, eliminar les duplicitats i simplificar els procediments a través dels quals els ciutadans i les empreses es relacionen amb l'Administració¹⁸⁰”.

---

¹⁷⁵ D'ara endavant, LPAC.

¹⁷⁶ D'ara endavant, LRJSP.

¹⁷⁷ Reial Decret 429/1993, de 26 de març, pel qual s'aprova el Reglament dels procediments de les Administracions Públiques en matèria de responsabilitat patrimonial, BOE 106 § 11253 (1993).

¹⁷⁸ Reial Decret 1398/1993, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament del Procediment per a l'Exercici de la potestat sancionadora, BOE 189 § 20748 (1993).

¹⁷⁹ REDONDO, S (2015). *Adiós a la ley 30/1992 de 26 de noviembre*. Recuperat de http://www.legaltoday.com/practica-juridica/publico/d_administrativo/adios-a-la-ley-30-1992-de-26-de-noviembre

¹⁸⁰ PÉREZ, J.M (2015). Breve reseña de la nueva ley 40/2015 de 1 de octubre, de régimen jurídico del sector público. Recuperat de <http://hayderecho.com/2015/10/21/breve-resena-de-la-nueva-ley-402015-de-1-de-octubre-de-regimen-juridico-del-sector-publico/>

Amb aquestes dues lleis, es separa la regulació del procediment administratiu comú de les administracions públiques i la regulació del seu règim jurídic intern. No obstant això, tal i com ho esmenta MENÉNDEZ¹⁸¹, tot i la vocació de regular de manera separada les relacions *ad extra* i *ad intra* de les administracions públiques, hi ha matèries en que coexisteixen en ambdós textos, com per exemple: la regulació d'òrgans administratius, l'ús de mitjans electrònics, la potestat sancionadora o la responsabilitat patrimonial, entre d'altres.

Respecte al contingut de les lleis, en ambdós casos es pot veure l'esforç per part del legislador d'agilitzar l'actuació administrativa, reforçant mecanismes de control i de supervisió de l'activitat dels ens del sector públic, i així com també la utilització de mecanismes per flexibilitzar les possibilitats de reorganització del sector públic institucional de l'Estat¹⁸².

Amb paraules de MARTÍN DELGADO¹⁸³, “les diferents reformes de la normativa administrativa, que s'han produït fins al moment, han tingut per objecte simplement reconèixer la validesa de les actuacions que implicaven un canvi de tecnologia”. Si fem un repàs a totes elles ho podem veure: amb la LRJPAC, s'intenta passar del document amb paper al document electrònic; amb la LFE es passa de la firma manuscrita a la introducció de la firma electrònica; i finalment amb la LAECSP, s'introdueix una reforma més general de la administració electrònica, no obstant aquesta llei dona més importància a les relacions de les administracions amb els ciutadans, i per tant, en certa manera, descuida la transformació interior que s'ha de dur a terme de les administracions públiques. Tal i com assenyala ALMONACID¹⁸⁴, la LPAC no és una nova versió de la LRJPAC (tot i que es podria pensar per el títol), sinó que en realitat és una nova versió de la LAECSP, però més actualitzada.

---

¹⁸¹ MENÉNDEZ, U (2015). Principales novedades introducidas por las leyes 39/2015 y 40/2015 en materia de procedimiento administrativo y régimen jurídico de las administraciones públicas. *Foro de actualidad*, 41, p. 85. Recuperat de <http://www.uria.com/documentos/publicaciones/4798/documento/foro04.pdf?id=5990>

¹⁸² *Ibid.*, pàg. 85.

¹⁸³ MARTÍN, I (2016). La reforma de la administración (electrónica): hacia una auténtica innovación administrativa: De lo electrónico como adjetivo de las TIC como medio de expresión de la voluntad administrativa e instrumento de comunicación con los ciudadanos. *La administración electrónica*, 32, 1-40. Recuperat de http://www.gobiernolocal.org/historicoBoletines/nueva_web/RDGL32.pdf

¹⁸⁴ ALMONCID, V (2015). *Principales novedades de la Ley 39/2015* [Vídeo]. Recuperat de <https://www.youtube.com/watch?v=ZCldh6qYeaE>

D'altra banda, respecte el títol de la llei, aquesta no es diu "Llei de procediment administratiu electrònic", perquè s'ha de entendre l'administració com una administració electrònica.

Amb la aprovació d'aquestes dues lleis, és dona doncs, un pas més que era imprescindible en l'administració electrònica, i és que situa la regulació de l'ús dels medis electrònics en el nucli del Dret administratiu. És a dir, a través d'aquesta llei el medi natural d'expressió administrativa, haurà de ser electrònic¹⁸⁵.

En definitiva, la LPAC i la LRJSP, constitueixen una bona forma per a l'impuls definitiu de l'administració electrònica, tot i que podrien haver introduït més novetats i ser més innovadores, però això serà d'estudi en els següents apartats.

3.2. Estructura i contingut

La LPAC, es divideix en 133 articles, estructurats en sis títols, cinc disposicions addicionals, cinc disposicions transitòries, una disposició derogatòria i set disposicions finals.

A continuació passarem a analitzar l'estructura i el contingut d'aquesta llei de forma més detallada:

El títol preliminar (disposicions generals), i trobem l'objecte de la llei, concretament en el seu article 1 on ens diu: "*Aquesta Llei té per objecte regular els requisits de validesa i eficàcia dels actes administratius, el procediment administratiu comú a totes les administracions públiques, incloent el sancionador i el de reclamació de responsabilitat de les administracions públiques, així com els principis als quals s'han d'ajustar a l'exercici de la iniciativa legislativa i la potestat reglamentària*". És a dir, l'objecte d'aquesta llei és implantar una administració totalment electrònica, interconnectada i transparent, millorant l'agilitat dels procediments administratius i reduint els

---

¹⁸⁵ ALMONCID, V (2015). *Principales novedades de la Ley 39/2015* [Vídeo]. Recuperat de <https://www.youtube.com/watch?v=ZCldh6qYeaE>

temps de tramitació¹⁸⁶. Seguidament, en l'article 2 fa referència a l'àmbit d'aplicació, en concret esmenta que “*s’aplicarà a tot el sector públic, és a dir, a l’Administració General de l’Estat, a les administracions de les comunitats autònomes, a les entitats que integren l’Administració Local i el sector públic institucional*”. I pel que respecta a les corporacions de dret públic, ens estableix que aquestes es regiran per la seva normativa específica i supletòriament per la present llei¹⁸⁷.

En el títol I, “*Dels interessats en el procediment*”, podem trobar els següents articles: la capacitat d’obrar (article 3); el concepte d’interessat (article 4); la representació (article 5); registres electrònics d’apoderament (article 6); la pluralitat d’interessats (article 7); nous interessats (article 8) i els sistemes de signatura admesos per les administracions públiques (articles del 9 al 12).

Per primera vegada, es fa extensiva la capacitat d’obrar en l’àmbit del Dret administratiu als grups d’afectats, a les unions, a les entitats sense personalitat jurídica i als patrimonis independents o autònoms quan la llei així ho esmenti. En l’àmbit de la representació s’inclouen nous mitjans com són: l’apoderament apud acta (presencial o electrònic) o l’acreditació de la seva inscripció en el registre electrònic d’apoderaments de l’Administració Pública. En darrer terme, com a nota característica en aquest títol, és que es disposa l’obligació a cada Administració Pública de comptar amb un registre electrònic d’apoderaments¹⁸⁸.

En relació amb els sistemes de signatura admesos, ens indica, amb caràcter bàsic, un conjunt mínim de categories de mitjans d’identificació i signatura a utilitzar per totes les administracions. Així mateix, també ens indica que s’admetran sistemes d’identificació de qualsevol dels sistemes de signatura

---

¹⁸⁶ NOTICIAS DE ACTUALIDAD (2015). Contenido y novedades de la ley 39/2015, de 1 de octubre, del Procedimiento Administrativo Común de las Administraciones Públicas. Recuperat de <http://noticias.juridicas.com/actualidad/noticias/10540-contenido-y-novedades-de-la-ley-39-2015-de-1-de-octubre-del-procedimiento-administrativo-comun-de-las-administraciones-publicas/>

¹⁸⁷ NOTICIAS DE ACTUALIDAD (2015). *Contenido y novedades de la ley 39/2015, de 1 de octubre, del Procedimiento Administrativo Común de las Administraciones Públicas*. Recuperat de <http://noticias.juridicas.com/actualidad/noticias/10540-contenido-y-novedades-de-la-ley-39-2015-de-1-de-octubre-del-procedimiento-administrativo-comun-de-las-administraciones-publicas/>

¹⁸⁸ *Ibid.*, pàg. 3.

admesos, com per exemple, sistemes de clau concertada i qualsevol altre que sistema que introdueixin les administracions públiques¹⁸⁹.

En el títol II, “*De l’activitat de les administracions públiques*”, es troben regulats els drets dels administrats (article 13); l’obligació de les persones jurídiques (entitats sense personalitat, notaris, registradors, entre d’altres) per relacionar-se electrònicament amb l’administració en (l’article 14); la llengua, els registres i els arxius de documents (articles del 15 al 17); es manté l’obligació de l’Administració de resoldre (article 21); supòsits de suspensió i ampliació del termini màxim per a resoldre (articles 22 i 23); silenci administratiu en els procediments a instància de l’administrat (article 24); silenci administratiu en procediments iniciats d’ofici (article 25); termes i còmput dels terminis (articles del 29 all 33)¹⁹⁰.

És a dir, en aquest títol II es disposa l’obligació a totes les administracions públiques de comptar amb un registre electrònic general, o adherir-se al de la Administració General de l’Estat. Així mateix, destacarem que aquesta llei també regula el règim de validesa, l’eficàcia de les còpies i es defineixen els requisits necessaris perquè una còpia sigui autèntica, és a dir, les característiques que ha de reunir els documents emesos per les administracions públiques per ser considerats vàlids. I per últim, respecte al còmput de terminis, s’introdueix el còmput per hores i els dissabtes passen a ser dies inhàbils.

El títol III, s’encapçala amb el nom “*Dels actes administratius*”, i s’estructura en tres capítols que són: requisits dels actes administratius, eficàcia dels actes (donant preferència a les notificacions electròniques i a la publicació) que es troben concretament en els articles del 34 al 46. I per últim, en el tercer capítol podem trobar la nul·litat (article 47) i la anul·labilitat (article 48).

---

¹⁸⁹ *Ibíd.*, pàg. 4.

¹⁹⁰ REDONDO, S (2015). Adiós a la Ley 30/1992 de 26 de noviembre. Recuperat de http://www.legaltoday.com/practica-juridica/publico/d_administrativo/adios-a-la-ley-30-1992-de-26-de-noviembre

Convé ressaltar, que en aquest títol es manté la gran majoria de les regles generals, ja establertes en la LRJPAC¹⁹¹.

El títol IV, es nomena com “*De les disposicions del procediment administratiu*” i està estructurat en set capítols. Dins dels quals trobem els drets de la persona interessada en el procediment administratiu (article 49); mesures provisionals com suspensió temporal d'activitats, prestació de fiances, retirada o intervenció de béns productius o suspensió temporal de serveis per raons de sanitat, higiene o seguretat, el tancament temporal de l'establiment entre altres (article 56); iniciació del procediment d'ofici, per iniciativa pròpia, per ordre superior, petició d'altres òrgans o per denúncia (articles 58 a 62); inici procediment sancionador (articles 63 i 64); inici procediment a instància de l'interessat i possibilitat d'esmena defectes (articles 66 al 69 inclou l'inici de reclamació patrimonial); l'impuls en la tramitació del procediment (article 71); la instrucció del procediment (articles 75 al 83 reguladors del tràmit d'audiència, proves, sol·licitud d'informes); terminació del procediment per resolució, acord, desistiment, renúncia, caducitat (articles 84 al 95); procediment simplificat si bé cal oposició de l'administrat continuant el procediment ordinari s'han de resoldre en 30 dies (article 96); execució (articles 97 al 105 amb regulació específica dels constreyniments, multes coercitives, execució subsidiària i compulsió sobre les persones).

Aquest títol destaca el fet que s'engloben en un mateix títol tant la potestat sancionadora com la responsabilitat patrimonial, ja que si ens fixem amb la LRJPAC, aquesta els regulava en títols separats, i amb aquesta llei s'han integrat com especialitats del procediment administratiu comú. També, com podem observar, s'incorporen les fases de iniciació, ordenació, instrucció i finalització del procediment de l'ús generalitzat i obligatori de medis electrònics.

El penúltim títol el V, “*De la revisió dels actes en via administrativa*”, es regulen la revocació d'actes i rectificació d'errors (article 109); límits de la revisió (article 110); recurs extraordinari de revisió (articles 113, 125 i 126); requisits formals

---

¹⁹¹ NOTICIAS DE ACTUALIDAD (2015). Contenido y novedades de la ley 39/2015, de 1 de octubre, del Procedimiento Administrativo Común de las Administraciones Públicas. Recuperat de <http://noticias.juridicas.com/actualidad/noticias/10540-contenido-y-novedades-de-la-ley-39-2015-de-1-de-octubre-del-procedimiento-administrativo-comun-de-las-administraciones-publicas/>

dels recursos (article 115); recurs d'alçada (article 121 i 122) i recurs de reposició (articles 123 i 124).

El factor determinant en aquest títol el trobem en el punt el qual parla de la possibilitat que té una administració quan aquesta hagi de resoldre una pluralitat de recursos administratius. I és que la llei esmenta que quan les administracions es trobin amb aquesta situació, l'òrgan administratiu podrà suspendre el termini fins que es dicti pronunciament judicial¹⁹².

Finalment el títol VI, "*De la iniciativa legislativa i de la potestat per dictar reglaments i altres disposicions*" conté els articles del 127 (iniciativa legislativa i potestat per dictar normes amb rang de llei) al 133 (participació dels ciutadans en el procediment d'elaboració de normes amb rang de llei i reglaments).

En definitiva, aquest títol regula els principis els quals ha d'ajustar el seu exercici l'Administració titular, fent efectius els drets constitucionals en aquest àmbit. A més a més, aquest títol també esmenta millores per tal d'augmentar la participació ciutadana en els procediments d'elaboració de normes, com per exemple, la necessitat de demanar (amb caràcter previ a l'elaboració de la norma) l'opinió dels ciutadans.

Pel que fa a les disposicions addicionals, aquesta llei en conté 5 que són les següents: Especialitats per raó de matèria; Adhesió de les Comunitats autònomes i entitats locals a les plataformes i registres de l'Administració General de l'Estat; Notificació per medi d'anunci publicat en el BOE; Oficines d'assistència en matèria de registres i l'actuació administrativa dels òrgans constitucionals de l'Estat i dels òrgans legislatius i de control autonòmics.

Per acabar aquest apartat del treball, assenyalaré la disposició final setena, ja que és la que té més rellevància en relació als mitjans electrònics. Aquesta disposició porta per títol "*Entrada en vigor*" i disposa del següent: "*Entrarà en vigor el 2 d'octubre de 2016, tot i que les previsions relatives al registre electrònic d'apoderaments, registre electrònic, registre d'empleats públics*

---

¹⁹² NOTICIAS DE ACTUALIDAD (2015). Contenido y novedades de la ley 39/2015, de 1 de octubre, del Procedimiento Administrativo Común de las Administraciones Públicas. Recuperat de <http://noticias.juridicas.com/actualidad/noticias/10540-contenido-y-novedades-de-la-ley-39-2015-de-1-de-octubre-del-procedimiento-administrativo-comun-de-las-administraciones-publicas/>

habilitats, punt d'accés general electrònic de l'Administració i arxiu únic electrònic, produiran efectes als dos anys, és a dir el 2 d'octubre del 2017".

3.3. Les novetats que introdueix aquesta llei

La principal novetat que introdueix la LPAC, és la contundència amb la que estableix que a partir del 2 d'octubre del 2016, les administracions públiques hauran de utilitzar amb obligatorietat els mitjans electrònics en l'interior de les organitzacions jurídic- públiques i per altra banda, s'amplia el deure dels ciutadans a relacionar-se amb les administracions per mitjans electrònics¹⁹³. És a dir, aquesta llei obliga a totes les persones jurídiques i determinats col·lectius de persones físiques, (professionals de col·legiació obligatòria i empleats públics en les seves relacions amb l'Administració per raó de la seva condició) a utilitzar els mitjans electrònics. També ens diu que l'incompliment d'aquestes obligacions pot tenir conseqüències desfavorables per a uns i altres, ja que els tràmits es consideraran no realitzats i les actuacions administratives es consideraran invàlides; aquesta llei comprèn que donar compliment a les mateixes i, a més, fer-ho de manera el més senzilla possible per als ciutadans, resulta inexcusable¹⁹⁴.

Una altra novetat principal, és la inclusió en l'objecte de la Llei, amb caràcter bàsic, dels principis que informen l'exercici de la iniciativa legislativa i la potestat reglamentària de les Administracions.

Un cop establertes les novetats "més rellevants", passarem a veure les altres novetats que introdueix la llei; i per fer-ho, primer analitzarem les novetats que introdueix respecte del ciutadà i seguidament les novetats que introdueix respecte de l'administració.

Respecte al ciutadà, destaca la posició de certs subjectes respecte de l'administració, ja que en l'article 3 estén la capacitat d'obrar en l'àmbit del Dret

---

¹⁹³ MARTÍN, I (2016). La reforma de la administració (electrónica): hacia una auténtica innovación administrativa: De lo electrónico como adjetivo de las TIC como medio de expresión de la voluntad administrativa e instrumento de comunicación con los ciudadanos. La administración electrónica, 32, 1-40. Recuperat de http://www.gobiernolocal.org/historicoBoletines/nueva_web/RDGL32.pdf

¹⁹⁴ *Ibid.*, p. 8-9.

administratiu als grups d'afectats, les unions i entitats sense personalitat jurídica i els patrimonis independents o autònoms quan la Llei, així ho declari expressament¹⁹⁵.

Aquesta llei té un impacte important envers al ciutadà (tot i que pugui ser indirecte), i és que quan parlem dels drets dels ciutadans ens estem referint al mateix temps a l'obligació per part de les administracions d'oferir aquets mitjans electrònics als ciutadans, per tal que aquets es puguin comunicar amb elles per el mitjà que els hi resulti més factible¹⁹⁶. Per tant, la llei el que pretén és que les administracions públiques no hagin d'obligar als ciutadans a que acudeixin físicament a les seves instal·lacions (excepte que sigui necessari). En definitiva, amb l'apartat 1 de l'article 14, el que es busca és compaginar les actuacions administratives que ha de dur a terme el ciutadà amb les seves obligacions personals.

Convé ressaltar, que la LPAC persegueix una reducció de les càrregues administratives sobre el sistema i per tant aplicar el principi de simplificació, que aquest està impregnat en tota la llei¹⁹⁷. També esmenta que no se li podrà demanar al ciutadà un document públic o que aquest hagi sigut generat per un altre poder d'una administració pública¹⁹⁸. Per tant, les administracions només

---

¹⁹⁵ COMPANYS, A. (2015). Principales novedades introducidas por las leyes 39/2015 y 40/2015 en materia de procedimiento administrativo y régimen jurídico de las administraciones públicas. *Foro de actualidad*, 41, 85-95. Recuperat de <http://www.uria.com/documentos/publicaciones/4798/documento/foro04.pdf?id=5990>

¹⁹⁶ D'acord amb l'article 14.1 de la LPAC: "*Les persones físiques podran triar en tot moment si volen comunicar-se amb les administracions públiques per a l'exercici dels seus drets i obligacions a través de mitjans electrònics o no, llevat que estiguin obligades a relacionar-se a través de mitjans electrònics amb les administracions públiques. El mitjà triat per la persona per comunicar-se amb les administracions públiques podrà ser modificat per aquella en qualsevol moment*".

¹⁹⁷ Dins el procediment administratiu, la Llei conté varies referències al principi de simplificació, com el contingut en l'article 72 (Concentració de tràmits), o en l'article 96 (Tramitació simplificada del procediment administratiu comú): "*Quan raons d'interès públic o la manca de complexitat del procediment així ho aconsellin, les administracions públiques poden acordar, d'ofici o a sol·licitud de l'interessat, la tramitació simplificada del procediment*".

¹⁹⁸ D'acord amb l'article 28 .2 de la llei, que disposa: "*Els interessats no estaran obligats a aportar documents que hagin estat elaborats per qualsevol Administració, amb independència que la presentació dels esmentats documents tinguin caràcter perceptiu o facultatiu en el procediment de què es tracti, sempre que l'interessat hagi expressat el seu consentiment a que siguin consultats o recaptats aquets documents. Es presumeix que la consulta o obtenció és autoritzada pels interessats llevat que consti en el procediment la seva oposició expressa o la llei especial aplicable requereixi consentiment exprés*".

podran demanar al ciutadà aquells documents que no tinguin caràcter públic, ja que si ho fan estaran cometent una aberració¹⁹⁹.

D'altra banda, també regula l'obligació de les persones de col·laborar amb l'Administració, i en aquest sentit la llei pateix un canvi significatiu respecte del vigent article 39 LRJPAC que ens diu "*només en els casos previstos per la Llei*", en canvi en el nou article 18 LPAC estableix com a regla general "*l'obligació de les persones de col·laborar amb l'Administració*"²⁰⁰.

Per el que fa a la representació, no és un terme que s'inventi aquesta llei, sinó que ja se'n parlava amb la LRJPAC, però amb la LPAC adquireix més importància, establint que els interessats amb capacitat d'obrar podran actuar per mitjà d'un representant, excepte quan hi hagi una manifestació expressa en contra de l'interessat²⁰¹. És a dir, la representació es podrà acreditar mitjançant qualsevol mitjà vàlid, i s'entendrà acreditada la representació mitjançant apoderament *apud acta*, efectuat per compareixença personal o compareixença electrònica a la seu electrònica; o mitjançant l'acreditació de la seva inscripció en el registre electrònic d'apoderaments de l'Administració Pública competent (articles 5.1 i 4 de la LPAC)²⁰².

Una de les grans aportacions de la Llei és la distinció, per primera vegada en una norma de dret intern, entre identificació i firma electrònica de les persones interessades (articles 9 i 10)²⁰³. La LPAC esmenta que en molts casos no caldrà firma electrònica, ja que el més important per les administracions és la

¹⁹⁹ ALMONACID, V. (2015). *Especial ley de procedimiento administrativo*. Recuperat de <https://nosoloaytos.wordpress.com/2015/09/24/especial-ley-de-procedimiento-administrativo-lpa/>

²⁰⁰ COMPANYS, A. (2015). Principales novedades introducidas por las leyes 39/2015 y 40/2015 en materia de procedimiento administrativo y régimen jurídico de las administraciones públicas. Foro de actualidad, 41, 85-95. Recuperat de <http://www.uria.com/documentos/publicaciones/4798/documento/foro04.pdf?id=5990>

²⁰¹ Conforme l'article 5.2 de la LPAC, "*Les persones físiques amb capacitat d'obrar i les persones jurídiques, sempre que això estigui previst en els seus Estatuts, podran actuar en representació d'altres davant les administracions públiques*".

²⁰² ALMONACID, V. (2015). *Especial ley de procedimiento administrativo*. Recuperat de <https://nosoloaytos.wordpress.com/2015/09/24/especial-ley-de-procedimiento-administrativo-lpa/>

²⁰³ COMPANYS, A. (2015). Principales novedades introducidas por las leyes 39/2015 y 40/2015 en materia de procedimiento administrativo y régimen jurídico de las administraciones públicas. Foro de actualidad, 41, 85-95. Recuperat de <http://www.uria.com/documentos/publicaciones/4798/documento/foro04.pdf?id=5990>

La separació entre els mitjans d'identificació electrònica, per una banda, que permeten verificar la identitat de l'interessat, i els mitjans de signatura electrònica, de l'altra, que permeten acreditar la seva voluntat i consentiment. Fet que comporta la suficiència de la identificació.

identificació. Així ho esmenta el seu article 11: “*Amb caràcter general, per a realitzar qualsevol actuació prevista en el procediment administratiu, serà suficient que els interessats acreditin prèviament la seva identitat a través de qualsevol dels mitjans d’identificació que preveu aquesta llei*”. Seguidament, en l’apartat segon del mateix article, ens diu que “*només requeriran als interessats l’ús obligatori de signatura per: formular sol·licituds, presentar declaracions responsables o comunicacions, interposar recursos, desistir d’accions o en casos de renunciar a drets*”. El fet que no sigui imprescindible en alguns casos la firma electrònica, fa que les administracions siguin més fàcils i més ràpides, per lo que respecte al ciutadà.

La LPAC també introdueix com a novetat en el seu articulat el terme “persones”²⁰⁴, concretament en el seu article 13, per referir-se a que totes les persones tenen dret a relacionar-se amb les administracions per mitjans electrònics, i no només les persones més joves que tenen més facilitat per controlar o manejar les noves tecnologies²⁰⁵.

L’última novetat, pel que respecte als ciutadans, és en relació a les notificacions electròniques, en el seu article 41, esmenta que “*les notificacions s’han de fer preferentment per mitjans electrònics, i en tot cas, quan l’interessat estigui obligat a rebre-les per aquesta via*”, no obstant, també esmenta que “*les administracions podran practicar les notificacions per mitjans no electrònics en alguns supòsits*”. És a dir, l’únic que canvia és que les notificacions es podran fer per mitjans electrònics o no en els casos que esmenta, però en tot cas les persones no obligades a comunicar-se per mitjans electrònics també podran elegir el mitjà de comunicació, però si no elegeixen cap la notificació serà amb paper²⁰⁶. La novetat més significativa en relació aquest tema és que, s’incrementa la seguretat jurídica dels interessats establint noves mesures que

---

²⁰⁴ Es important destacar aquesta novetat en la LPAC, ja que en les lleis anteriors es feia menció a “drets dels ciutadans, dels veïns, dels administrats, dels contribuents, dels espanyols, dels estrangers” , però mai s’havia fet referència a “drets de les persones”. I aquesta llei, amb plena era digital no podia parlar sinó de drets de les persones.

²⁰⁵ ALMONACID, V (2015). El impacto de la Ley 39/2015 de Procedimiento Administrativo Común en las Administraciones Públicas [Vídeo]. Recuperat de <https://www.youtube.com/watch?v=7Q0cXoV4piA>

²⁰⁶ ALMONACID, V. (2015). Especial Ley de procedimiento administrativo. Recuperat de <https://nosoloaytos.wordpress.com/2015/09/24/especial-ley-de-procedimiento-administrativo-lpa/>

garanteixin el coneixement de la posada a disposició de les notificacions com: l'enviament d'avisos de notificació (sempre que això sigui possible) mitjançant dispositius electrònics o a través de l'adreça de correu electrònic que l'interessat hagi comunicat, així com l'accés a les seves notificacions a través del punt d'accés general electrònic de l'Administració que funcionarà com un portal d'entrada²⁰⁷.

A continuació establirem les novetats que introdueix la LPAC, respecte a l'administració pública:

Respecte a l'administració la novetat més significativa (com ja hem esmentat anteriorment), és que obliga als empleats públics a utilitzar obligatòriament els mitjans electrònics²⁰⁸, ja que el procediment administratiu només haurà de ser electrònic, d'acord amb l'article 14.2.e) de la llei.

Una altra novetat, introduïda en l'article 16, és que cada administració pública tindrà l'obligació de comptar amb un registre electrònic general, o si escau, adherir-se al de l'Administració General de l'Estat. Aquets registres hauran d'estar assistits per l'actual xarxa d'oficines en matèria de registres (oficines d'assistència en matèria de registres), que permetran a les persones interessades, sempre i quan ho desitgin, presentar les seves sol·licituds en paper, les quals s'hauran de convertir en format electrònic²⁰⁹.

Per altra banda, una altre novetat és la introducció, en l'article 30 de la llei, del còmput de terminis per hores. Així seran hàbils totes les hores del dia que formin part d'un dia hàbil, tal i com esmenta la llei *"es comptaran d'hora en hora i de minut en minut des de l'hora i minut en què tingui lloc la notificació o publicació de l'acte de què es tracti i no podran tenir una durada superior a vint"*. Cal d'estacar que s'introdueix la declaració dels dissabtes com a dies inhàbils, unificant d'aquesta manera el còmput de terminis en l'àmbit judicial i l'administratiu²¹⁰.

---

²⁰⁷ Així ho esmenta la seva exposició de motius, en concret en l'apartat V.

²⁰⁸ ALMONACID, V (2015). Principales novedades de la ley 39/2015 [Vídeo]. Recuperat de <https://www.youtube.com/watch?v=ZClDh6qYeaE>

²⁰⁹ ALMONACID, V (2015). El impacto de la Ley 39/2015 de Procedimiento Administrativo Común en las Administraciones Públicas [Vídeo]. Recuperat de <https://www.youtube.com/watch?v=7Q0cXoV4piA>

²¹⁰ ALMONACID, V. (2015). Especial ley de procedimiento administrativo. Recuperat de <https://nosoloaytos.wordpress.com/2015/09/24/especial-ley-de-procedimiento-administrativo-lpa/>

En darrer terme, la novetat que introdueix la llei, és en relació als articles 128 i 129 d'aquesta, que fan referència a la potestat reglamentària i a la bona regulació. Aquets articles el que venen a dir és que quan s'estableixi una ordenança, aquesta haurà de ser conforme als principis de transparència i eficàcia, i per tant, caldrà un informe on s'esmenti la necessitat d'aprovar aquella normativa²¹¹, juntament amb el corresponent informe dels costos. Tal i com esmenta COMPANYS²¹², "l'aspecte pressupostari adquireix una especial rellevància, ja que més enllà de manifestar-se en el principi d'eficiència, la iniciativa normativa que afecti a despeses i ingressos públics s'ha de supeditar al compliment dels principis d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera".

3.4. Reflexió crítica sobre l'aplicació real a les novetats que introdueix aquesta llei

Un cop hem vist les novetats que introdueix aquesta llei, passarem a efectuar una reflexió crítica sobre l'aplicabilitat d'aquestes novetats a la realitat, i és que com apunta CERRILLO²¹³, la LPAC resulta poc innovadora com per impulsar un canvi substancial en la tramitació electrònica dels procediments administratius i que per tant porti a una consolidació de l'administració electrònica local del segle XXI. Ja que una part essencial de la llei com és el registre electrònic d'apoderaments, el registre electrònic o el registre d'empleats públics, produiran efectes als dos anys d'entrada en vigor de la llei²¹⁴.

---

²¹¹ L'article 130, de la LPAC disposa que *"les administracions públiques hauran de revisar periòdicament la seva normativa vigent per adaptar-la als principis de bona regulació i avaluar el compliment per la normativa en vigor dels objectius quan van motivar la seva aprovació, així com la correcta quantificació dels costos i càrregues associades a cada norma. El resultat d'aquesta avaluació s'haurà de plasmar en un informe públic"*.

²¹² COMPANYS, A. (2015). Principales novedades introducidas por las leyes 39/2015 y 40/2015 en materia de procedimiento administrativo y régimen jurídico de las administraciones públicas. *Foro de actualidad*, 41, 85-95. Recuperat de <http://www.uria.com/documentos/publicaciones/4798/documento/foro04.pdf?id=5990>

²¹³ CERRILLO, A. (2015). La segunda oportunidad para la administración electrónica. *Revista democràcia y Gobierno Local: La administración electrónica*. 32, pàg. 11. Recuperat de http://www.gobiernolocal.org/historicoBoletines/nueva_web/RDGL32.pdf

²¹⁴ Així ho esmenta la Disposició final setena de la LPAC que estableix: *"les previsions relatives al registre electrònic d'apoderaments, registre electrònic, registre d'empleats públics habilitats, punt d'accés*

Tampoc aquesta llei ha portat al límit totes les possibilitats que les TIC poden oferir a les administracions públiques en l'actualitat, com poden ser les xarxes socials o el *big data*²¹⁵²¹⁶. També com a aspectes generals, crec que la nova llei segueix l'esquema respecte de les anteriors normes i és per això que segons el meu punt de vista hagués estat més eficaç posar més èmfasis a afrontar altres reptes com per exemple la consolidació de l'administració electrònica als ens locals així com dotar-los de més pressupostos per tal d'ajudar-los a la configuració de l'administració electrònica, que no pas fer una nova llei que tot i les novetats que planteja, representa molts obstacles perquè es pugui portar a terme tot lo que esmenta en el seu articulat, sobretot en lo referent als ens locals.

És una reforma poc sistemàtica, ja que la separació en dos cossos legals no contribueix a aclarir el règim jurídic de les administracions públiques i menys quan les dues normes tenen regles d'aplicació diferenciades en funció de si es dirigeixen a les administracions de l'estat o als ciutadans²¹⁷.

A continuació, passarem a efectuar un anàlisi crític més concret, en primer lloc ens podríem preguntar, mitjançant aquesta llei, serà possible acabar amb una administració amb papers?, ja que és un dels objectius d'aquesta llei, (expressament esmentat en la seva exposició)²¹⁸. Crec que aquest objectiu des de un punt de vista fàctic o de la realitat, en molts casos no serà possible.

Respecte de la novetat referent a que les persones jurídiques amb caràcter obligatori hauran d'utilitzar els mitjans electrònics en els procediments administratius i que els ciutadans tindran la llibertat de comunicar-se amb les

---

general electrònic de l'Administració i arxiu únic electrònic produiran efectes als dos anys de l'entrada en vigor de la Llei".

²¹⁵ És un concepte que fa referència a l'emmagatzematge de grans quantitats de dades i als procediments usats per trobar patrons repetitius dins d'aquestes dades. El fenomen del Big Data també és anomenat dades a gran escala.

²¹⁶ CERRILLO, A. (2015). La segunda oportunidad para la administración electrónica. *Revista democràcia y Gobierno Local: La administración electrónica*. 32, p. 11. Recuperat de http://www.gobiernolocal.org/historicoBoletines/nueva_web/RDGL32.pdf

²¹⁷ GONZÁLEZ, J. (2015). *Derogación de la ley 30/92 y sustitución por dos nuevas leyes para las Administraciones Públicas*. Recuperat de <https://globalpoliticsandlaw.com/2015/10/02/derogacion-ley-301992-y-nuevas-leyes-administrativas/>

²¹⁸ Així consta en l'exposició de motius de la LPAC s'afirma que "en l'entorn actual, la tramitació electrònica no pot ser encara una forma especial de gestió dels procediments sinó que ha de constituir l'actuació habitual de les administracions. Perquè una Administració sense paper basada en un funcionament íntegrament electrònic no només serveix millor als principis d'eficàcia i eficiència, en estalviar costos a ciutadans i empreses, sinó que també reforça les garanties dels interessats".

administracions per mitjans electrònics o no; segons el meu punt de vista, trobo que aquesta novetat és una bona forma d'impulsar l'administració electrònica, no obstant crec que aquesta llei ignora que aquest repte que planteja suposa un gran problema ja que es requeriran elevades inversions per dur a terme tots els objectius de la llei, és a dir, no té en compte les disponibilitats pressupostàries.

En relació amb la firma electrònica, tot i que estableix que en alguns casos només farà falta la identificació, aquets són molt pocs i en quasi tots farà falta que el ciutadà faci ús de la firma electrònica²¹⁹.

Hi ha preceptes, com és el cas de les notificacions electròniques que resulta una mera transcripció de la llei LRJPAC, ja que només s'afegeix una paraula, fet que encara complica més entendre'l. L'article 41.1 estableix que "*la notificació dels actes administratius es practicarà preferentment per mitjans electrònics*", no obstant això, en la pràctica aquesta declarada preferència per la notificació electrònica, només resultarà d'obligada utilització en els casos en què l'interessat estigui obligat (legal o reglamentàriament) a rebre-les per aquesta via²²⁰.

Per últim cal establir, que tampoc a hores d'ara s'han analitzats els impactes que ocasionarà aplicar tot els preceptes que estableix aquesta llei. Aquest fet, comportarà efectes greus sobretot en els ens locals, ja que aquets en comparació amb l'Administració General de l'Estat, els seus pressupostos entorn a l'administració electrònica, són escassos i per tant, l'aplicació dels mitjans electrònics resulta difícil.

---

²¹⁹ ALMONACID, V (2015). El impacto de la Ley 39/2015 de Procedimiento Administrativo Común en las Administraciones Públicas [Vídeo]. Recuperat de <https://www.youtube.com/watch?v=7Q0cXoV4piA>

²²⁰ COMPANYS, A. (2015). Principales novedades introducidas por las leyes 39/2015 y 40/2015 en materia de procedimiento administrativo y régimen jurídico de las administraciones públicas. *Foro de actualidad*, 41, 85-95. Recuperat de <http://www.uria.com/documentos/publicaciones/4798/documento/foro04.pdf?id=5990>

CAPÍTOL 4. PROS I CONTRES DE L'ADMINISTRACIÓ ELECTRÒNICA, DES DE UNA VESSANT POLITOLÒGICA

4.1. Aspectes que dificulten el desenvolupament de l'administració electrònica

Les administracions públiques s'enfronten a un repte (causat per les necessitats i demandes dels ciutadans i empreses) que és millorar l'eficàcia, la productivitat i la qualitat dels seus serveis. Aquestes necessitats dels ciutadans i empreses venen causades per el sector privat, aquest ofereix uns temps de resposta cada vegada més elevat i uns serveis de major qualitat, fet que fa que els ciutadans també ho esperin del sector públic. Els ciutadans per tant, volen acabar amb els procediments poc transparents, les llargues cues, etc. S'espera que la prestació dels serveis públics sigui cada cop més còmode per l'usuari, més personalitzada i que s'adapti a les necessitats de cada individu²²¹; per ajudar-ho a fer possible, una bona solució és la implantació de l'administració electrònica.

Aquesta implantació dels mitjans electrònics a l'administració pública, dona lloc a que hi hagin noves vies de participació dels ciutadans en el seguiment de l'activitat administrativa²²² i en el procés de presa de decisions, és a dir es fomenta la democràcia. A més, també facilita les gestions dels ciutadans, ja que l'administració electrònica esta oberta les 24 hores del dia, els 365 dies a l'any, és a dir els ciutadans poden presentar un escrit a registre o rebre notificacions en qualsevol moment del dia, i l'únic requisit és que tinguin els elements tècnics necessaris (connexió a la xarxa, navegadors...). Per altra banda, gràcies a l'administració electrònica també es poden suprimir les barreres territorials i per tant potenciar la igualtat, doncs aquesta, connecta

²²¹ LIIKANEN, E. (2003). *La administración electrónica para los servicios públicos europeos del futuro*. Recuperat de <http://www.uoc.edu/inaugural03/cat/article/index.html>

²²² Un exemple, el trobem a la pàgina web de la Generalitat de Catalunya, on els ciutadans poden participar en l'elaboració de projectes de llei. *Participa gencat, cat*, és el portal de participació ciutadana en línia de la Generalitat de Catalunya, creat per facilitar la implicació dels ciutadans en les tasques de govern del nostre país.

directament als ciutadans amb l'administració, independentment de la seva ubicació geogràfica²²³.

En últim terme, cal esmentar que també es poden millorar les relacions amb altres administracions públiques, ja que els mitjans electrònics permeten que aquestes relacions siguin més ràpides i fluides, i per tant, es gasta menys esforç i temps, pel que s'incrementa la cooperació interadministrativa.

No obstant, introduir mitjans electrònics a l'actuació administrativa no és fàcil, això és degut a que existeixen greus inconvenients que dificulten el seu desenvolupament. Entre els quals podem destacar els següents:

- a) Perquè es pugui oferir serveis centrats en l'usuari i reduir el temps d'espera és necessari que els diferents departaments i nivells governamentals comparteixin informació, el que comporta (moltes vegades) canvis organitzatius i a demès també requereix replantejar els modes de treball ja establerts, que moltes vegades comporta resistència per part de l'empleat²²⁴.
- b) Desconfiança dels ciutadans, per el que fa a les interaccions en línia amb els governs. Els ciutadans tendeixen a desconfiar de l'ús de les tecnologies de la informació; en concret desconfien que un tercer pugui utilitzar la seva firma digital o utilitzar les seves dades financeres²²⁵.
- c) Elevat cost d'inversió, és a dir, no només cal establir equips informàtics als empleats públics, sinó que també representa adquirir servidors potents i sobretot desenvolupar aplicacions informàtiques (com els programes de software, que són molt costosos a més de complexes de mantenir i actualitzar)²²⁶.
- d) Formació del personal. A l'implantar l'administració electrònica, és precís que els empleats públics disposin de coneixements informàtics, i sinó els

---

²²³ GAMERO, E., MARTÍNEZ, R. (2009). El derecho administrativo ante la era de la información: La era de la información y su reflejo jurídico- administrativo: ventajas e inconvenientes de la Administración electrónica. *La Ley de Administración Electrónica: Comentario sistemático a la Ley 11/2007, de 22 de junio, de Acceso Electrónico de los Ciudadanos a los Servicios Públicos*, pàg.30-32.

²²⁴ LIIKANEN, E. (2003). *La administración electrónica para los servicios públicos europeos del futuro*. Recuperat de <http://www.uoc.edu/inaugural03/cat/article/index.html>

²²⁵ GAMERO, E., MARTÍNEZ, R. (2009). El derecho administrativo ante la era de la información: La era de la información y su reflejo jurídico- administrativo: ventajas e inconvenientes de la Administración electrónica. *La Ley de Administración Electrónica: Comentario sistemático a la Ley 11/2007, de 22 de junio, de Acceso Electrónico de los Ciudadanos a los Servicios Públicos.*, pàg.32-33.

²²⁶ *Ibid.*, pàg.32.

tenen, se'ls hi haurà de facilitar una formació adequada²²⁷.

- e) Els problemes de interoperabilitat²²⁸. Tot i que les TIC se estan usant des de fa molt de temps, han anat sorgint infinitats de màquines i programes diferents que són incompatibles entre sí. Per tant, caldria desenvolupar nous programes informàtics, i volcà tota la informació, fet que resultaria costos, complexa i lent²²⁹.
- f) Fractura digital. La disposició de les TIC, s'ha anat estenent a amplies capes de les societats occidentals (fet que no és així per el que fa al Tercer Món) i sobretot en àrees urbanes, on un percentatge bastant alt de la societat disposa de connexió a internet. Però també existeixen grans grups de població, que no tenen accés a les TIC, donant lloc a un agreujament de la societat que els poders públics procuren disminuir amb mesures de foment (subvencions per la compra d'equips informàtics, punts d'accés gratuïts a les biblioteques...). En definitiva, com que en el nostre país no es troba regulada l'obligació de prestació de servei universal de connexió a internet, això suposa un impediment essencial per l'administració electrònica²³⁰.
- g) Existència de desconfiança jurista. El pas cap a una administració electrònica ensopega amb l'escepticisme dels juristes. Ja que aquets no veuen clar la suficiència dels arxius informàtics i de les seves tècniques de conservació i tràfic telemàtic per salvar els requisits legals que recauen sobre la gestió administrativa²³¹. Fet que provoca que aquets dificultin la implantació de l'administració electrònica al·legant impediments legals²³².

---

²²⁷ *Ibíd.*, pàg.32.

²²⁸ La interoperabilitat, és el mitjà pel qual tindrà lloc aquesta interconnexió de sistemes, informació i maneres de treballar, tant per el que fa en l'àmbit d'una administració o entre administracions, en un país, a tot Europa o en el sector empresarial.

²²⁹ *Ibíd.*, pàg.32.

²³⁰ *Ibíd.*, pàg.33.

²³¹ No obstant, l'ús de les TIC ha de reunir unes exigències mínimes de seguretat i garantia. És per això, que existeixen solucions tecnològiques que permeten superar aquestes incerteses. Com per exemple existeix la firma electrònica i la protecció de dades.

²³² GAMERO, E., MARTÍNEZ, R. (2009). El derecho administrativo ante la era de la información: La era de la información y su reflejo jurídico-administrativo: ventajas e inconvenientes de la Administración electrónica. *La Ley de Administración Electrónica: Comentario sistemático a la Ley 11/2007, de 22 de junio, de Acceso Electrónico de los Ciudadanos a los Servicios Públicos*, pàg.33.

Tot i que l'administració electrònica, ajuda a les administracions a ser més productives hi ha oferir serveis personalitzats per a tothom d'una manera oberta i transparent; com hem pogut veure hi ha molts obstacles i barreres per superar i s'han de portar a terme inversions de volum considerable. Els processos de canvi en l'àmbit de l'organització i la cultura requereixen temps: poden passar anys abans que la combinació d'organització, capacitats i inversions en TIC no aportin els beneficis esperats. Per tant, cal un fort lideratge polític i un gran compromís, guiat per una visió a llarg termini sobre la contribució del sector públic europeu a la societat del coneixement²³³.

En definitiva, per implantar una administració electrònica integral, ha de haver-hi una sèrie d'intervencions normatives i executives molt altes²³⁴. Tal i com adverteix BARNÉS²³⁵ *“no es tracta només de subratllar el fet que les administracions públiques han de modernitzar-se al so dels avenços tecnològics, i adaptar en conseqüència la seva organització i procediments a la nova i sempre mutable realitat, sinó de proposar la necessitat de reconsiderar el concepte de Dret administratiu i Administració”*.

El Dret administratiu també ha de evolucionar, com esta evolucionant la societat, ha de adaptar-se a aquets canvis i establir una nova ordenació jurídica susceptible de sostenir la seva vocació al servei de l'interès general, utilitzant les tecnologies que caracteritzen a la societat de la informació i el coneixement. No obstant, aquesta transformació s'ha de fer a fons (no és suficient amb alguns retocs superficials), sinó que és necessari repensar tot el dret administratiu amb la mateixa intensitat amb la que s'està transformant la realitat a la que pretén regular²³⁶.

---

²³³ LIIKANEN, E. (2003). La administración electrónica para los servicios públicos europeos del futuro. Recuperat de <http://www.uoc.edu/inaugural03/cat/article/index.html>

²³⁴ *Ibid.*, pàg. 34.

²³⁵ BARNÉS, J. (2000). *Una reflexión introductiva sobre Derecho administrativo y la Administración Pública de la Sociedad de la Información y el conocimiento*, pàg.40 ss.

²³⁶ GAMERO, E., MARTÍNEZ, R. (2009). El derecho administrativo ante la era de la información: La era de la información y su reflejo jurídico- administrativo: ventajas e inconvenientes de la Administración electrónica. La Ley de Administración Electrónica: Comentario sistemático a la Ley 11/2007, de 22 de junio, de Acceso Electrónico de los Ciudadanos a los Servicios Públicos, pàg.34.

4.2. Reptes per l'aplicació de l'administració electrònica de cares al futur

Les tecnologies de la informació i les comunicacions estan accelerant el procés de globalització, fet que esta transformant el món de les relacions socials, això a donat lloc a la formació d'una societat en xarxa, sense restriccions temporals o espacials, i que al mateix temps està modificant la manera de viure i comunicar de la societat²³⁷.

Amb paraules de GARCÍA²³⁸ “els ciutadans són cada vegada més conscients dels seus drets, tenen cada vegada un millor accés a la informació sobre serveis públics, i per tant tenen cada vegada més expectatives pel que fa a la qualitat dels serveis públics”. Per aquest motiu, l'administració electrònica encara té reptes a superar per tal de prestar serveis cada vegada d'una manera més efectiva, eficaç i transparent.

Per tant, tot i la incorporació de la LPAC i la LRJSP, encara hi ha reptes que ha d'afrontar l'administració electrònica, un d'ells és que s'haurien de articular uns procediments per tal d'eliminar aspectes desfasats (com per exemple les ratificacions de decisions) i portar a terme protocols interns per veure el funcionament de cada administració pública, ja que així es podria millorar l'eficàcia i l'eficiència de cada administració pública i per tant s'eliminaria el silenci administratiu²³⁹.

L'administració electrònica de cares a un futur, es troba amb la necessitat de reestructurar els llocs de treball en les diferents administracions públiques per tal de adaptar-les a les noves funcions administratives, que requereixen processos d'externalització.

Per tal de que l'administració electrònica evolucioni serà imprescindible l'articulació de mecanismes de cooperació i col·laboració entre administracions públiques per a la integració i interconnexió electrònica (tot i que ja es troba regulat en l'article 16 de la LPAC), per tant el repte seria que es fes patent

²³⁷ GARCÍA, F (2015). Desafíos futuros de la administración electrónica. *Revista Democracia y Gobierno Local: La administración electrónica*, 32, 13-19. Recuperat de http://www.gobiernolocal.org/historicoBoletines/nueva_web/RDGL32.pdf

²³⁸ *Ibid.*, pàg. 19.

²³⁹ GONZÁLEZ, J. (2016). *Derogación de la ley 11/2007 y 30/92: Administración electrónica*. Recuperat de <https://globalpoliticsandlaw.com/2016/01/07/derogacion-leyesadministrativas-electronica/>

aquesta novetat en la realitat, i que entre administracions s'ajudessin per tal de prestar conjuntament els serveis als ciutadans.

Un altre repte gira entorn al grau d'implantació de l'administració electrònica respecte als governs locals, ja que com hem vist anteriorment la nova legislació està encaminada a establir una nova administració pública íntegrament electrònica, i per tant, el repte de les administracions locals seria poder oferir a la ciutadania la possibilitat que tot el procediment administratiu sigui electrònic; tot i que, en molts casos, sigui molt difícil portar-ho a la pràctica, les administracions locals no s'han de aïllar dels nous reptes que aporta la LPAC. Pel que respecte als pressupostos, les administracions locals han de poder fer tot el possible per millorar l'administració electrònica vigent en els municipis. Un mecanisme perquè es faci possible aquest repte podria ser motivar als treballadors de les administracions públiques perquè s'impliquin en els avantatges que suposa introduir l'administració electrònica.

Per últim i no menys important, és el repte d'aconseguir que els ciutadans interactuïn més amb les administracions públiques a través de les seves corresponents seves electròniques. Tal i com assenyala SÁNCHEZ²⁴⁰, tot i que s'han fet grans avenços en la modernització interna de les administracions públiques, actualment la tramitació electrònica és inferior al 1% en la majoria de les administracions. Aquestes dades, ens haurien de portar a tractar de millorar els sistemes de identificació dels ciutadans, fet que paral·lelament ocasionaria una major utilització dels mitjans electrònics per part dels usuaris a l'hora de comunicar-se amb les administracions públiques.

---

²⁴⁰ SÁNCHEZ, C. (2015). La administración electrónica en la Diputación de Alicante. *Revista democrática y Gobierno Local: La administración electrónica*, 32, pàg. 22. Recuperat de http://www.gobiernolocal.org/historicoBoletines/nueva_web/RDGL32.pdf

CONCLUSIONS

Després de l'elaboració d'aquest treball passo a efectuar les conclusions següents:

1. L'administració electrònica és necessària a dia d'avui, degut a que ens trobem davant d'un món globalitzat, on la ciutadania necessita que els serveis públics es prestin de la mateixa manera que es duen a terme en el sector privat. La incorporació dels mitjans electrònics a les administracions públiques suposa que:
  - a) Es prestin els serveis de forma més eficaç i més eficient, que al mateix temps, origina unes administracions públiques més transparents envers a la ciutadania, ja que s'introdueixen nous canals de participació, tant pel que fa en el seguiment de l'activitat administrativa, com en els processos de preses de decisions.
  - b) S'introdueixen els mecanismes fonamentals per canviar l'estructura organitzativa tradicional, que aquesta, anava lligada als procediments administratius en paper cap a uns procediments completament electrònics.
  - c) Així com també, es canvien els modes de gestió i organització, establint modes de cooperació i coordinació entre les diferents administracions públiques.
  - d) En darrer terme, la introducció dels mitjans electrònics a les administracions públiques suposa que hi hagi un canvi envers a la relació ciutadà – administració, fent-la més propera.

En definitiva, la incorporació d'aquets mitjans electrònics en les administracions públiques, no comporten que es formi una nova categoria administrativa, sinó simplement la milloren.

2. Com hem pogut observar a la llarg del treball realitzat, la implantació de l'administració electrònica ha produït importants avenços, passant de la LRJPAC, que deixava en mans de cada administració pública la decisió de incorporar-se o no al procés de la modernització tecnològica, a la LAECSP que era la primera llei que regulava de manera específica l'administració electrònica, imposant l'obligació a totes les administracions públiques a facilitar mitjans electrònics perquè el ciutadà pogués fer efectiu el seu dret de relacionar-se amb elles. Fins a l'aprovació a dia d'avui, de dues lleis que són la LPAC i la LRJSP. La primera d'aquestes, suposarà la derogació de la LRJPAC, el proper dos d'octubre del 2016.

3. La Llei de procediment administratiu comú de les administracions públiques, s'aprova amb l'objectiu d'impulsar definitivament l'administració electrònica, ja que amb aquesta, es persegueix que hi hagi una administració pública totalment electrònica, interconnectada i transparent; que proporcioni, per una banda, una millora en l'agilitat dels procediments administratius, i per altra banda, que es puguin reduir els temps d'aquets. Per fer-ho, imposa una sèrie de novetats (tant per el que fa al ciutadà com per a les administracions), que segons el meu punt de vista, en comptes de consolidat l'administració electrònica, el que fa és introduir novetats que podran ser difícils de portar a terme en la realitat, com es per exemple el fet de suprimir les tramitacions en paper i que totes es portin a terme electrònicament. Sobretot aquesta novetat serà de difícil aplicació en els ens locals, ja que aquets no tenen els pressupostos suficients com per poder dur a terme aquest objectiu de forma tan senzilla.

4. Respecte a la pregunta, que es planteja en el títol del meu Treball Final de Grau, he arribat a la conclusió, que la nova llei no suposarà l'impuls definitiu de l'administració electrònica en el segle XXI, per les raons següents:

- a) Resulta poc innovadora com perquè es doni a terme l'impuls definitiu de l'administració electrònica, ja que aquesta no ha introduït totes les possibilitats que avui en dia poden aportar els mitjans electrònics.
- b) Es tracta d'una reforma poc sistemàtica, ja que la separació en dos cossos legals (un regula l'activitat *ad extra* i l'altre regula l'activitat *ad intra* de l'administració), no contribueixen a aclarir el règim jurídic de les administracions públiques, ja que tenen regles d'aplicació diferenciades en funció de qui sigui el receptor de la norma.
- c) També considero que aquesta llei, no té en compte els problemes que hi ha entorn a l'administració electrònica en el nostre país, que fan que aquesta no s'hagi consolidat de forma definitiva. Alguns d'aquets problemes són: els mitjans electrònics comporten un elevat cost d'inversió, ja que es necessiten ordinadors potents amb programes complexes, així com també és necessari formar als professionals que treballen en les administracions públiques, degut a que aquets seran la eina necessària per informar als ciutadans dels avantatges que suposa l'administració electrònica. S'ha de dir, que l'aspecte que més dificulta la implantació de l'administració electrònica és sens dubte la desconfiança dels ciutadans envers als mitjans electrònics, tot i que, com hem vist al llarg del treball, s'han posat mitjans a l'abast de la ciutadania que fan que els mitjans electrònics siguin més segurs pel que fa a les dades personals.
- d) Per acabar, vull apuntar que aquesta llei no ha anat precedida d'un informe on esmenti l'impacte que ocasionarà a l'hora d'aplicar la nova normativa, ja que aquest fet, pot ser un obstacle més per l'aplicació de l'administració electrònica en els ens locals. Malgrat tot això, considero que si els ens locals desenvolupen la normativa bàsica i satisfan aspectes que estan poc regulats, podran fer front alguns dels reptes que imposa aquesta nova llei. Ja que segons el meu punt de vista, els ens locals no s'han de aïllar dels reptes que imposa l'administració electrònica.

5. En definitiva, l'administració electrònica en l'actualitat, s'afronta a nous reptes, un dels quals i molt important, és el d'aconseguir que els ciutadans interactuïn més amb les administracions mitjançant les noves tecnologies. Una possible solució per afrontar aquest repte seria eliminar la complexitat tècnica per evitar la diversitat d'errors que es produeixen, és a dir, introduir un llenguatge que resultés més fàcil o més intel·ligible per a la societat.

Per finalitzar el meu Treball de Final de Grau, m'agradaria fer-ho amb unes paraules de VALERO TORRIJOS²⁴¹, on apunta que *“la innovació en l'administració electrònica constitueix una exigència per el reforçament democràtic de les Administracions Públiques”*. Amb aquesta citació, el que vull exposar és que tot i que l'administració electrònica tingui múltiples obstacles per a la seva implantació definitiva, resulta necessària davant de l'actual societat de la informació.

---

²⁴¹ VALERO, J (2016). Derecho, innovación y administración electrónica. *La administración electrónica. Revista Democracia y Gobierno Local*, 32, pàg. 27-29. Recuperat de http://www.gobiernolocal.org/historicoBoletines/nueva_web/RDGL32.pdf

LEGISLACIÓ

Directiva 95/46 / CE del Parlament Europeu i del Consell, de 24 d'octubre de 1995, relativa a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals, hi ha la lliure circulació d'aquestes dades (DOUE, núm. L 281, de 23 de novembre de 1995).

Directiva 1999/93/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de desembre de 1999, per la qual s'estableix un marc comú per a la firma electrònica (DOUE, núm. L13, de 19 de gener de 2000).

Directiva 2000/31/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2000, relativa a determinats aspectes jurídics dels serveis de la societat de la informació, en particular el comerç electrònic en el mercat interior (DOUE, núm. L178, de 17 de juliol de 2000).

Directiva 2002/19/CE del Parlamento Europeo i del Consell, de 7 de març de 2002, relativa al accés a las xarxes de comunicacions electròniques i recursos associats, i a la seva interconnexió (DOUE, núm. L108 de 24 de abril de 2002).

Directiva 2002/20/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de març de 2002, relativa a l'autorització de xarxes i serveis de comunicacions electròniques (DOUE, núm. L108 de 24 de abril de 2002).

Directiva 2002/21/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de març de 2002, relativa a un marc regulador comú de les xarxes i els serveis de comunicacions electròniques (DOUE, núm. L108 de 24 de abril de 2002).

Directiva 2002/22/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de març de 2002, relativa al servei universal i els drets dels usuaris en relació amb les xarxes i els serveis de comunicacions electròniques (DOUE, núm. L108 de 24 de abril de 2002).

Directiva 2002/58/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de juliol de 2002, relativa al tractament de les dades personals hi ha la protecció de la intimitat en el sector de les comunicacions electròniques (DOUE, núm. L108 de 24 de abril de 2002).

Directiva 2003/98/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de novembre de 2003, relativa a la reutilització de la informació del sector públic, que afecta

a la informació disponible en documents i suports electrònics. (DOUE, núm. L 345, de 31 de desembre de 2003).

Directiva 2004/17/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 31 de març de 2004, sobre la coordinació dels procediments d'adjudicació de contractes en els sectors de l'aigua, de l'energia, dels transports i dels serveis postals. (DOUE, núm. L134, de 30 de abril de 2004).

Directiva 2004/18/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 31 de març de 2004, sobre coordinació dels procediments d'adjudicació dels contractes públics d'obres, de subministrament i de serveis. (DOUE, núm. L134, de 30 de abril de 2004).

Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa a los serveis en el mercat interior (DOUE núm. L 376, de 27 de desembre de 2006).

Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, BOE 298 § 23750 (1999).

Llei Orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, BOE 172 § 13087 (2006).

Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, BOE 285 § 26318 (1992).

Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració general de l'Estat, BOE 90 § 7878 (1997).

Llei 29/ 1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, BOE 167 § 16718 (1998).

Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, BOE 284 § 21614 (2003).

Llei 58/ 2003, de 17 de desembre, general tributària, BOE 302 § 23186 (2003).

Llei 59/2003, de 19 de desembre, de firma electrònica, BOE 304 § 23399 (2003).

Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als Serveis Públics, BOE 105 § 12352 (2007).

Llei 39/2015, de 1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, BOE 236 § 10565 (2015).

Llei 29/2010, de 3 d'agost, de l'ús dels mitjans electrònics al sector públic de Catalunya, BOE 217 § 13843 (2010).

Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, BOE 80 § 5392 (1985).

Reial Decret 429/1993, de 26 de març, pel qual s'aprova el Reglament dels procediments de les Administracions Públiques en matèria de responsabilitat patrimonial, BOE 106 § 11253 (1993).

Reial Decret 1398/1993, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament del Procediment per a l'Exercici de la potestat sancionadora, BOE 189 § 20748 (1993).

Reial Decret 209/2003, de 21 de febrer, per el que es regulen els registres i les notificacions telemàtiques, així com la utilització de medis telemàtics per la substitució de l'aportació de certificats per els ciutadans, BOE 51 § 4151 (2003).

Decret 56/2009, de 7 d'abril, de impuls i desenvolupament dels mitjans electrònics a l'Administració de la Generalitat (DOGC 5360, de 16 d'abril del 2009).

Ordenança per l' impuls de l'administració electrònica i la regulació de l'ús dels medis electrònics en l'administració municipal. BOP, 60 (2006).

Ordenança municipal per el govern i l'administració electrònica. BOP, 39 (2007).

Ordenança reguladora de l'administració electrònica, del 31 de març del 2011 BOP, 75 (2011).

BIBLIOGRAFIA

MONOGRAMA

BARNÉS, J. (2000). *Una reflexión introductiva sobre Derecho administrativo y la Administración Pública de la Sociedad de la Información y el conocimiento*.

BARRIUSO, C. (2007). *Administración electrónica* (1a ed.). Madrid: Dykinson, S.L.

CANTERO, J., DELGADO, F., GALLEO, I., GARRIDO, N., MAGÁN, J.M.A., MARTÍN, I., MORCILLO, J., PUNZÓN, J., SÁNCHEZ, F. (2005). *Administraciones públicas i nuevas tecnologías* (1a ed.). Valladolid: Lex Nova.

CARBAJO, F., GUILLÉN, R., MADRID, A., MARTÍN, S., MARTÍNEZ, R., PLAZA, J., SERRA, J., TAMAYO, S., VALERO, J., VAÑO, M.J., VÁZQUEZ E. (2013). *Derecho y nuevas tecnologías de la información i la comunicación* (1a ed.). Navarra: Aranzadi, SA.

CERRILLO, A. (2006). *L'Administració electrònica*. (1a ed.). Barcelona: UOC.

CERRILLO, A; GALÁN, A. (2007). *Qualitat i Responsabilitat en la difusió d'informació pública a internet*. Barcelona: Escola d'Administració Pública de Catalunya.

CERRILLO, A., i GALÁN, A. (2008) *Informe sobre l'administració electrònica local* (1a ed.). Barcelona: Fundació Carles Pi i Sunyer.

COSCULLUELA, L. (2010). *Manual de Derecho Administrativo Parte General* (21a ed.). Navarra: Aranzadi, SA.

DAVARA, M. A. (2010). *Acceso electrónico de los ciudadanos a los servicios públicos* (1a ed.). Madrid: Wolters Kluwer España, S.A.

GAMERO, E., VALERO, J. (2009). *La Ley de Administración Electrónica: Comentario sistemático a la Ley 11/2007, de 22 de junio, de Acceso Electrónico de los Ciudadanos a los Servicios Públicos* (2a ed.). Navarra: Aranzadi, S.A.

GARCÍA, F. (2003). *Las nuevas tecnologías ante el Derecho y la organización administrativa: Un estudio sobre las repercusiones en la Administración Local*. (1a ed.). Madrid: Instituto Nacional de Administración Pública.

HEICHLINGER, A. (2006). *L'Administració electrònica a les regions europees: Plantejaments i progressos sobre serveis, organització i estratègies de*

tecnologies de la societat de la informació (TSI) i el paper dels actors regionals. (1a ed.). Barcelona: Escola d'administració pública de Catalunya.

MARTÍN, I. (2009). *Las notificaciones electrónicas en el procedimiento administrativo*. (1a ed.). Valencia: Tirant lo Blanch.

MINISTERI DE ECONOMIA. *Administración electrónica y procedimiento administrativo* (1a ed.). Madrid: Real Casa de la Moneda.

TRAYTER, J.M. (2013). *Derecho administrativo parte general*. Barcelona: Atelier.

ARTICLES DE REVISTA ELECTRÒNIQUES

ARAGUÀS, I (2012). La regulació de l'Administració Electrónica i els seus principis rectors. *Revista Catalana de Dret públic* , 45, 215-237. Recuperat de <http://revistes.eapc.gencat.cat/index.php/rcdp/article/view/108/n45-araguas-es.pdf>

COMPANYS, A. (2015). Principales novedades introducidas por las leyes 39/2015 y 40/2015 en materia de procedimiento administrativo y régimen jurídico de las administraciones públicas. *Foro de actualidad*, 41, 85-95. Recuperat de <http://www.uria.com/documentos/publicaciones/4798/documento/foro04.pdf?id=5990>

DOLORS, M. (2016). La administración electrónica. *Revista Democracia y Gobierno Local*, 32, 1-40. Recuperat de http://www.gobiernolocal.org/historicoBoletines/nueva_web/RDGL32.pdf

GONZÁLEZ, E. La Administración Electrónica: Es un desafío que requiere una cuidadosa elaboración para que los esfuerzos conduzcan a los objetivos demandados. *Perspectiva Empresarial*, 16, 152-155. Recuperat de <http://www.revistadintel.es/Revista1/DocsNum16/PersEmpresarial/Emilio.pdf>

WEBGRAFIA

PÀGINES WEB

ALMONACID, V. (2015). *Especial Ley de procedimiento administrativo*. Recuperat de <https://nosoloaytos.wordpress.com/2015/09/24/especial-ley-de-procedimiento-administrativo-lpa/>

CASELLAS, L. (2013). *La gestió de documents en l'Ajuntament de Girona*. Recuperat de http://www.girona.cat/sgdap/docs/tabula-16_casellas-2013

CATALUNYA EN XARXA (1999). *El Pla estratègic per a la societat de la informació*. Recuperat de http://ateneu.xtec.cat/wikiform/wikiexport/_media/cursos/gestio_centres/d129/modul_1/catalunya_xarxa.pdf

CHAVES, J.R. (2015). *El BOE alumbra siameses administratives: Ley 39/2015 de Procedimiento y Ley 40/2015 de Régimen Jurídico*. Recuperat de <https://delajusticia.com/2015/10/02/el-boe-alumbra-siamesas-administrativas-ley-392015-de-procedimiento-y-ley-402015-de-regimen-juridico/>

EMILIO, J (2013). *E- Government o administración electrónica: su implantación en la administración del estado*. Recuperat de <http://eprints.ucm.es/20973/1/T34418.pdf>

e-ESPAÑA (2014), *Informe anual sobre el desarrollo de la Sociedad de la Información en España*, de la Fundación Orange. Recuperat de https://www.proyectosfundacionorange.es/docs/eE2014/Informe_eE2014.pdf

GENERALITAT DE CATALUNYA. Gencat.cat. Recuperat de <http://web.gencat.cat/ca/inici/>

GONZÁLEZ, J. (2016). *Derogación de la ley 11/2007 y 30/92: Administración electrónica*. Recuperat de <https://globalpoliticsandlaw.com/2016/01/07/derogacion-leyesadministrativas-electronica/>

GONZÁLEZ, J. (2015). *Derogación de la ley 30/92 y sustitución por dos nuevas leyes para las Administraciones Públicas*. Recuperat de <https://globalpoliticsandlaw.com/2015/10/02/derogacion-ley-301992-y-nuevas-leyes-administrativas/>

- GUILLÉN, J. (2010). *La administración electrónica: ¿Mito o realidad para los ciudadanos del siglo XXI?* Recuperat de <https://web.aoc.cat/wp-content/uploads/2014/09/administracion-electronica-mito-ficcion-siglo-xxi.pdf>
- LIIKANEN, E. (2003). *La administración electrónica para los servicios públicos europeos del futuro.* Recuperat de <http://www.uoc.edu/inaugural03/cat/article/index.html>
- MILLÁN, R.J (2008). *Estado de la e-Administración en España.* Recuperat de <http://www.ramonmillan.com/tutoriales/administracionelectronica.php#beneficiosticadministracion>
- MINISTERI D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES. Portal *Administración Electrónica.* Recuperat de http://administracionelectronica.gob.es/pae_Home/pae_Biblioteca/pae_PlanesEstrategicos/pae_PE_ambito_Entidades_Locales.html#.VxdLnTCLTIV
- MINISTERI D'ECONOMIA I HISENDA (2009). *La Administración Electrónica y el Servicio a los Ciudadanos: El Ministerio de Economía y Hacienda ante los retos de la Ley 11/2007, de Acceso Electrónico de los Ciudadanos a los Servicios Públicos.* Recuperat de <http://www.meh.es/Documentacion/Publico/SGT/e-administracion.pdf>
- MINISTERIO DE HACIENDA Y ADMINISTRACIONES PÚBLICAS (2013). *Informe presentado al consejo de ministros de 10 de enero de 2014, sobre el grado de avance de la implantación de la administración electrónica en la Administración General del Estado.* Recuperat de file:///Informe_sobre_grado_avance_administracionelectronica_en_AGE_junio_2013.pdf
- ORDÓÑEZ, D. (2012). *La administración electrónica en el contexto de la Unión Europea: programación, legislación y financiación.* Recuperat de http://repositorio.gobiernolocal.es/xmlui/bitstream/handle/10873/1393/7_Ordo%C3%B1ez_Solis_Administracion_p23_39.pdf?sequence=1
- PÉREZ, J.M (2015). *Breve reseña de la nueva ley 40/2015 de 1 de octubre, de régimen jurídico del sector público.* Recuperat de <http://hayderecho.com/2015/10/21/breve-resena-de-la-nueva-ley-402015-de-1-de-octubre-de-regimen-juridico-del-sector-publico/>
- PIÑAR, J.L.(2011). *Administración electrónica i proteccion de datos personales.* Recuperat de <file:///F:/04-PJL.pdf>

REDONDO, S. (2015). *Adiós a la ley 30/1992 de 26 de noviembre*. Recuperat de http://www.legaltoday.com/practica-juridica/publico/d_administrativo/adios-a-la-ley-30-1992-de-26-de-noviembre

VIDA. J. *La Administración electrónica en la Unión Europea*. Recuperat de http://repositorio.gobiernolocal.es/xmlui/bitstream/handle/10873/966/claves12_05_vida.pdf?sequence=1

VÍDEOS

ALMONACID, V (2015). *Principales novedades de la ley 39/2015* [Vídeo]. Recuperat de <https://www.youtube.com/watch?v=ZCldh6qYeaE>

ALMONACID, V (2015). *El impacto de la Ley 39/2015 de Procedimiento Administrativo Común en las Administraciones Públicas* [Vídeo]. Recuperat de <https://www.youtube.com/watch?v=7Q0cXoV4piA>